

Ghid practic al EASO: Excluderea

Seria de ghiduri practice ale EASO

Ianuarie 2017

***Europe Direct este un serviciu destinat să vă ajute să găsiți răspunsuri
la întrebările pe care vi le puneți despre Uniunea Europeană.***

Un număr unic gratuit (*):

00 800 6 7 8 9 10 11

(*) Informațiile primite sunt gratuite, la fel ca și cea mai mare parte a apelurilor telefonice (unii operatori și unele cabine telefonice și hoteluri taxează totuși aceste apeluri).

Mai multe informații despre Uniunea Europeană sunt disponibile pe internet (<http://europa.eu>).

Print ISBN 978-92-9494-676-8 doi:10.2847/88061 BZ-06-16-228-RO-C

PDF ISBN 978-92-9494-637-9 doi:10.2847/767980 BZ-06-16-228-RO-N

© Biroul European de Sprijin pentru Azil, 2017

Nici EASO și nici orice alte persoane care acționează în numele acestuia nu sunt responsabile pentru modul în care ar putea fi utilizate informațiile oferite în continuare.

Ghid practic al EASO: Excluderea

Seria de ghiduri practice ale EASO

Ianuarie 2017

Introducere la Ghidul practic privind excluderea

De ce a fost creat acest ghid practic? Ghidul practic al EASO intitulat „Excluderea” se dorește a fi un instrument practic care să îi sprijine pe responsabilii de caz din întreaga Uniune Europeană și din afara acesteia în activitatea lor de zi cu zi.

Obiectivul ghidului practic este de a contribui la detectarea și la examinarea posibilelor cazuri de excludere.

Ghidul este elaborat în conformitate cu cerințele legale relevante și, în același timp, sugerează o abordare practică, transpunând standardele sistemului european comun de azil (SECA) în îndrumări pentru activitățile zilnice.

Care este domeniul de aplicare al acestui ghid practic? Ghidul se axează pe dispozițiile prevăzute la **articolul 12 alineatul (2) din Directiva Calificare, bazată pe articolul 1 secțiunea F din Convenția de la Geneva din 1951, precum și la articolul 17 din Directiva Calificare**, și anume dispozițiile care reglementează excluderea în cazul în care solicitantul nu „merită” protecția internațională.

Excluderea în temeiul articolului 12 alineatul (1) din Directiva Calificare, bazată pe articolul 1 secțiunea D și articolul 1 secțiunea E din Convenția de la Geneva din 1951, și anume cazul în care solicitantul beneficiază deja de protecție și, prin urmare, nu necesită protecția statutului de refugiat, nu face obiectul acestui ghid.

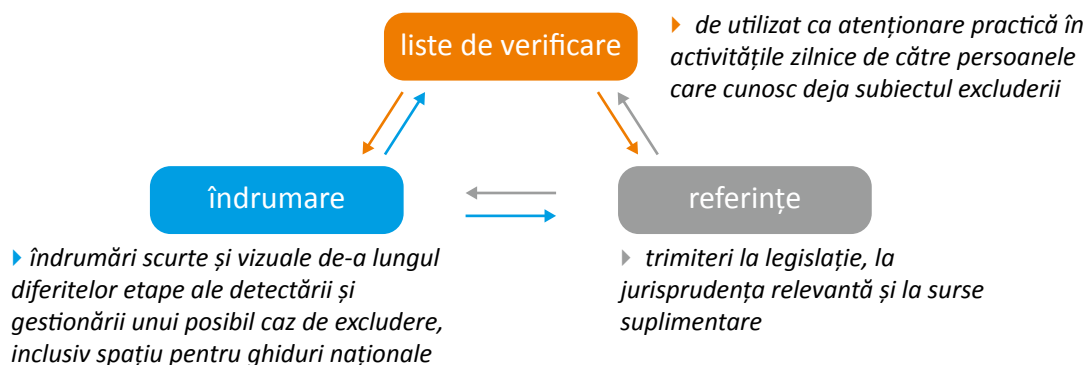
Aceste concepte sunt extrase, în mare parte, din dreptul penal național sau internațional, precum și din dreptul internațional umanitar. Cu toate acestea, trebuie subliniat faptul că excluderea este o instituție a legislației privind azilul, care este diferită în esență și obiective, iar în acest sens se aplică considerente specifice.

Cine trebuie să folosească acest ghid practic? Ghidul este destinat, în primul rând, funcționarilor autorităților naționale de decizie. Acesta se referă la „**responsabilii de caz**” în general. Principalul grup-țintă sunt operatorii de interviu și factorii de decizie, dar, de asemenea, poate reprezenta un instrument util pentru funcționari în situații de prim contact, precum și pentru alte persoane care pot fi implicate în detectarea și/sau gestionarea unui caz de excludere.

Ghidul practic răspunde nevoilor responsabililor de caz pentru care excluderea este un subiect nou: pentru aceștia, instrumentul va avea, în principal, o valoare de sensibilizare; de asemenea, ghidul vine în sprijinul responsabililor de caz cu ani de experiență, inclusiv responsabililor de caz specializați în excludere cărora le poate servi ca o atenționare practică.

Cum trebuie utilizat acest ghid practic? Ghidul practic este structurat pe trei niveluri, care pot fi utilizate independent sau în mod interconectat, în funcție de nevoile utilizatorului. Acestea îndrumă utilizatorul de la momentul detectării unui posibil caz de excludere până la decizia scrisă și posibila urmare.

Utilizarea nivelurilor ghidului practic

Pe lângă furnizarea de orientări structurate, acest ghid practic poate fi considerat un instrument de autoevaluare și/sau poate fi utilizat ca un instrument de supraveghere a calității.

Cum a fost creat acest ghid practic? Ghidul a fost creat de experți din statele UE+, fiind facilitat de EASO și beneficiind de o contribuție importantă din partea Înalțului Comisariat al Organizației Națiunilor Unite pentru Refugiați (UNHCR). Înainte de finalizarea sa, ghidul a făcut obiectul consultărilor cu toate statele UE+.

Cum se raportează acest ghid practic la alte instrumente de sprijin ale EASO? Misiunea EASO constă în sprijinirea statelor membre, printre altele, prin formare comună, calitate comună și informații comune privind țara de origine. Ca toate instrumentele de sprijin ale EASO, Ghidul practic privind excluderea se bazează pe standardele comune ale SECA. Este elaborat în același cadru și trebuie considerat complementar celorlalte instrumente disponibile ale EASO. Un considerent primordial l-a constituit coerența acestuia cu instrumentele respective, în special în raport cu modulul privind excluderea din programa de pregătire a EASO, de care este strâns legat. [Analiza juridică privind excluderea](#) efectuată de EASO: [Articolele 12 și 17 din Directiva privind condițiile pentru protecția internațională \(2011/95/UE\)](#) au constituit, de asemenea, o sursă importantă în elaborarea ghidului.

Este un ghid practic elaborat conform procesului privind matricea calității utilizat de EASO și trebuie luat în considerare în coroborare cu alte instrumente practice disponibile, în special cu [Ghidul practic al EASO: Interviu personal](#) și [Ghidul practic al EASO: Evaluarea probelor](#).

Cum se raportează acest ghid practic la legislația și practicile naționale? Ghidul este un instrument de convergență fără caracter obligatoriu, care reflectă standardele comune și conține un spațiu dedicat variațiilor naționale în materie de legislație, ghiduri și practici.

În ghidul practic, fiecare autoritate națională poate introduce acte legislative și îndrumări relevante în spațiile indicate, pentru a oferi responsabililor de caz din țara respectivă îndrumări cuprinzătoare privind excluderea.

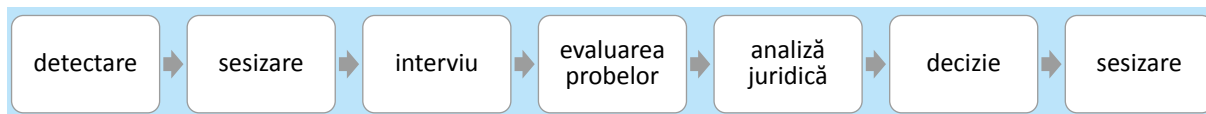
Cuprins

ÎNDRUMĂRI	7
1. Ce este excluderea?	8
2. Detectarea posibilelor cazuri de excludere	10
3. Sesizare și garanții procedurale	12
4. Interviu cu accent pe excludere	13
4.1. Pregătirea	13
4.2. Realizarea interviului	16
5. Evaluarea probelor	19
6. Analiza juridică	21
6.1. Calificarea actelor de excludere	21
6.2. Răspunderea individuală	29
7. Elaborarea elementelor de decizie referitoare la excludere	36
8. Sesizare pentru investigare și/sau urmărire penală	37
LISTE DE VERIFICARE	39
REFERINȚE.....	47

Ghid practic al EASO: Excluderea ÎNDRUMĂRI

1. Ce este excluderea? [\[listă de verificare\]](#)

Acest ghid practic se referă numai la excludere în temeiul articolului 12 alineatul (2) din Directiva Calificare, bazat pe articolul 1 secțiunea F din Convenția de la Geneva din 1951, precum și al articolului 17 din Directiva Calificare.

Mai jos sunt prezentate câteva mesaje-cheie menite să introducă responsabilul de caz în subiectul excluderii.

□ **Aplicarea clauzelor de excludere este obligatorie** [\[listă de verificare\]](#)

Atunci când există motive întemeiate pentru a considera că solicitantul a comis fapte care intră sub incidența clauzelor de excludere, aplicarea clauzelor respective este obligatorie.

Este obligatorie aplicarea excluderii pentru faptele care intră sub incidența dispozițiilor prevăzute la articolul 12 alineatul (2) din Directiva Calificare, bazat pe articolul 1 secțiunea F din Convenția de la Geneva din 1951, precum și a articolului 17 alineatul (1) din Directiva Calificare. Singura excepție la caracterul obligatoriu al clauzelor de excludere o constituie articolul 17 alineatul (3) din Directiva Calificare (excludere de la obținerea de protecție subsidiară pe baza altor infracțiuni care nu sunt considerate infracțiuni grave, dacă sunt îndeplinite anumite condiții).

□ **Obiectivul excluderii este protejarea integrității instituției azilului** [\[listă de verificare\]](#)

Excluderea se aplică persoanelor care, în caz contrar, sunt eligibile pentru protecție internațională datorită unei temeri de persecuție întemeiate sau a unui risc real de vătămare gravă. Aceasta constituie o măsură necesară de salvagardare pentru integritatea instituției azilului.

Există două motive principale pentru excluderea:

persoanelor care
nu merită
protecție internațională

1. Anumite fapte sunt atât de grave încât solicitanții care pot fi trași la răspundere pentru aceste fapte nu merită protecție internațională.

persoanelor care evită
tragerea la răspundere
pentru infracțiuni grave

2. Cadrul internațional de protecție nu trebuie să fie o formă de protecție care permite persoanelor care au comis infracțiuni să evite a fi trase la răspundere.

Având în vedere consecințele grave pe care acest lucru le poate avea asupra persoanei în cauză, aplicarea clauzelor de excludere trebuie să fie luată în considerare întotdeauna în mod restrictiv și cu deosebită atenție.

□ Motive pentru excludere [listă de verificare]

Excluderea se aplică în cazul în care există **motive întemeiate pentru a crede** că solicitantul poartă o răspundere individuală pentru acte de excludere (sau, în cazul protecției subsidiare, dacă acesta constituie un pericol pentru comunitate sau pentru securitatea statelor membre). Aceasta ar fi justificată numai în cazul următoarelor motive de excludere:

Motive de excludere	
Statutul de refugiat	<ul style="list-style-type: none"> ▪ crime împotriva păcii, crime de război și crime împotriva umanității; ▪ infracțiuni grave de drept comun în afara țării de refugiu, înainte de a fi admis pe teritoriul acesteia ca refugiat; ▪ acte contrare principiilor și scopurilor Organizației Națiunilor Unite.
Protecție subsidiară	<ul style="list-style-type: none"> ▪ crime împotriva păcii, crime de război și crime împotriva umanității; ▪ infracțiuni grave; ▪ acte contrare principiilor și scopurilor Organizației Națiunilor Unite; ▪ pericol pentru societate sau pentru siguranța statului membru în care se află solicitantul; ▪ alte infracțiuni (în anumite circumstanțe).

Motivele de excludere pentru statutul de refugiat și pentru protecția subsidiară sunt asemănătoare și rezultă din dispozițiile articolului 1 secțiunea F din Convenția de la Geneva din 1951; cu toate acestea, trebuie remarcat faptul că acestea nu sunt identice. Articolul 17 alineatul (1) din Directiva Calificare elimină unele dintre cerințele privind infracțiunile grave [articolul 17 alineatul (1) litera (b) din Directiva Calificare] și introduce motive suplimentare de excludere pentru protecția subsidiară [articolul 17 alineatul (1) litera (d) din Directiva privind condițiile pentru protecția internațională și articolul 17 alineatul (3) din Directiva Calificare].

Îndrumări suplimentare cu privire la calificarea actelor de excludere, precum și determinarea răspunderii individuale pot fi consultate în secțiunile specifice de mai jos.

Textul integral al dispozițiilor juridice respective poate fi consultat [aici](#)

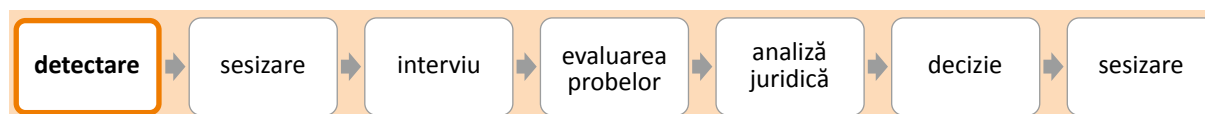
□ Sarcina probei cu privire la îndeplinirea criteriilor de excludere îi revine statului [listă de verificare]

Statului îi revine sarcina de a demonstra că sunt îndeplinite criteriile de excludere, iar solicitantul are obligația de a coopera pentru stabilirea tuturor faptelor și circumstanțelor relevante pentru cererea sa. Problemele referitoare la mijloacele de apărare trebuie prezentate, de regulă, de către solicitant. Cu toate acestea, este datorია responsabilului de caz să exploreze pe deplin toate circumstanțele, inclusiv mijloacele de apărare, indiferent dacă acestea au fost invocate sau nu în mod explicit de către solicitant.

Este important de menționat că, în pofida faptului că excluderea se bazează pe o serie de concepte și definiții de drept penal, standardul de probațiune care se aplică excluderii nu este atât de ridicat precum standardul „dincolo de orice îndoială rezonabilă” aplicat pentru a stabili răspunderea penală. „Motive întemeiate pentru a crede” implică existența unor probe clare și fiabile.

Îndrumări suplimentare cu privire la evaluarea probelor pot fi consultate în secțiunea specifică de mai jos.

2. Detectarea posibilelor cazuri de excludere [listă de verificare]

Detectarea unui posibil caz de excludere poate avea loc în orice etapă a procedurii de azil. Aceasta este posibilă chiar la începutul procedurii de azil, pe baza informațiilor furnizate în cerere și/sau pe baza altor informații disponibile. În unele cazuri, indicii privind posibile acte de excludere nu apar înainte de interviul personal efectiv sau apar chiar după ce o persoană a primit protecție internațională.

Pentru a detecta cazurile de excludere cât mai curând posibil, toate persoanele implicate în procedura de azil trebuie să aibă cunoștință de posibilele indicii, în special referitor la anumite țări de origine.

Este important să se colecteze cât mai multe informații posibile despre persoana în cauză, mediul din care aceasta provine, reședința și activitatea sa profesională, membrii familiei, serviciul militar (după caz), afilierea politică, apartenența la un grup, rute de călătorie și alte informații relevante. Trebuie remarcat faptul că unele considerații relevante pentru aspectele ce țin de includerea și de excluderea unei cereri individuale sunt deseori strâns legate. Responsabilul de caz trebuie să rămână deschis la toate posibilitățile, fiind în același timp atent la posibilele indicii privind excluderea.

□ Utilizarea resurselor disponibile pentru detectare [listă de verificare]

Pot exista îndrumări suplimentare referitoare la posibilele indicii în situația unor probleme în materie de excludere și/sau de siguranță națională referitoare la anumite țări de origine. Listele cu indiciile care evidențiază unele dintre cele mai relevante profiluri posibile, deși nu sunt exhaustive, pot oferi un sprijin util responsabililor de caz pentru a identifica dacă este necesară examinarea amănunțită privind excluderea.

Astfel de documente pot fi utilizate în coroborare cu acest ghid.

Practica națională:

□ Luarea în considerare a informațiilor disponibile [listă de verificare]

Sursele de informații susceptibile a fi relevante pentru excludere sunt identice cu cele care sunt luate în considerare pentru includere.

Prezentăm mai jos o listă **neexhaustivă** a posibilelor elemente de probă, care pot conține eventuale indicii și informații suplimentare relevante pentru excludere:

- *documente de identitate și de călătorie*
- *informații privind țara de origine (COI)*
- *cerere de extrădare, hotărâre judecătorească, caziere și mandate de arestare*
- *informații din baze oficiale de date*
- *declarații ale solicitantului, inclusiv din cererea inițială și din interviuri*
- *declarații ale altor persoane (membrii ai familiei, părți terțe)*
- *surse deschise și platforme de comunicare socială (în conformitate cu practica națională)*
- *etc.*

Acestea pot furniza informații cu privire la posibilele motive de excludere, precum și la circumstanțele individuale ale solicitantului, sprijinind responsabilul de caz să se pregătească pentru interviu.

Informații suplimentare cu privire la diferite elemente de probă și luarea în considerare a acestora pot fi consultate în Ghidul practic al EASO: Evaluarea probelor.

□ Posibile profiluri [listă de verificare]

Sensibilizarea cu privire la excludere, pregătirea și parcurgerea informațiilor relevante privind țara de origine (COI), precum și verificarea dosarului pentru elemente-cheie sunt imperative.

Trebuie subliniat că nu este posibil să se prezinte o listă exhaustivă a circumstanțelor care ar putea să indice faptul că excluderea ar putea fi luată în considerare.

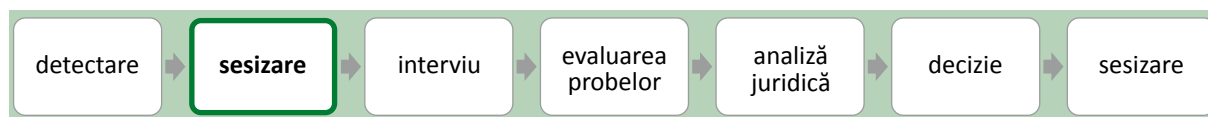
Următoarea listă cu exemple de profiluri este **neexhaustivă**.

Posibila relevanță a acestor indicatori depinde în mare măsură de țara de origine:	
<ul style="list-style-type: none"> ▶ <i>soldat</i> ▶ <i>grup de rebeli</i> ▶ <i>miliție</i> ▶ <i>poliție (sau anumite ramuri ale poliției)</i> ▶ <i>servicii de informații</i> 	<p>În cazul în care COI indică faptul că astfel de persoane au comis încălcări grave ale dreptului internațional umanitar (în cazul unui conflict armat) sau abuzuri grave în domeniul drepturilor omului, dacă solicitantul se încadrează în profilul specific, acest lucru este un indiciu care trebuie analizat în detaliu.</p> <p>Trebuie să se colecteze informații suplimentare cu privire la timpul, locul, stațiile, comandanții și/sau subordonații, sarcinile reale etc., pentru a stabili dacă pot apărea motive pentru excludere.</p>
<ul style="list-style-type: none"> ▶ <i>membru al guvernului</i> ▶ <i>funcționar public</i> 	<p>În cazul în care solicitantul provine dintr-o țară cu un regim guvernamental opresiv, posibila implicare a acestuia în guvern este un indiciu care trebuie analizat în detaliu.</p> <p>În funcție de țara de origine, se pot avea în vedere diferite niveluri de implicare, roluri și responsabilități.</p>
<ul style="list-style-type: none"> ▶ <i>membru al unei organizații</i> 	<p>În funcție de scopurile, obiectivele și metodele organizației și de activitățile, rolul și responsabilitățile solicitantului, precum și de poziția acestuia în cadrul organizației, acest lucru poate indica necesitatea de a lua în considerare clauzele de excludere.</p>
<ul style="list-style-type: none"> ▶ <i>persoane legate în orice fel de categoriile de mai sus</i> 	<p>În unele cazuri, persoanele care nu se încadrează în mod oficial în categoriile de mai sus pot fi implicate în comportamentul altor persoane care se încadrează în aceste categorii. De exemplu, medici care asistă la tortură sau la mutilarea genitală a femeilor; ingineri chimiști care dezvoltă arme; informatori civili etc.</p>
<ul style="list-style-type: none"> ▶ <i>legătura cu un eveniment</i> 	<p>Pe baza informațiilor cu privire la solicitant (de exemplu, locul de reședință, ruta de călătorie), acesta poate fi legat de un eveniment care implică posibile considerații de excludere.</p>

Un alt exemplu de profil și nu neapărat legat de informații privind țara de origine:

<ul style="list-style-type: none"> ▶ <i>infrațiune penală</i> 	<p>În cazul în care există indicii cu privire la comiterea unei infrațiuni penale de către solicitant, acest lucru poate declanșa luarea în considerare a aplicării excluderii. Trebuie avut în vedere că și tentativa poate fi considerată o infrațiune.</p>
--	---

3. Sesizare și garanții procedurale [\[listă de verificare\]](#)

În conformitate cu practica națională, în cazul unor posibile clauze de excludere se pot declanșa acțiuni procedurale specifice:

- Dacă acest lucru este în conformitate cu practica națională, sesizați posibila clauză de excludere [\[listă de verificare\]](#)**

În funcție de practica națională, poate fi necesar ca (posibilele) clauze de excludere să fie sesizate unei unități specializate, unui responsabil de caz specializat sau unui coleg cu mai multă experiență etc.

Practica națională:

- Asigurați punerea în aplicare a garanțiilor procedurale aplicabile [\[listă de verificare\]](#)**

În unele cazuri, pe lângă garanțiile procedurale generale aplicabile în procedura de azil, se pot aplica garanții procedurale specifice atunci când se are în vedere un posibil caz de excludere:

- Numirea unui consilier juridic, după caz [\[listă de verificare\]](#)**

Practica națională:

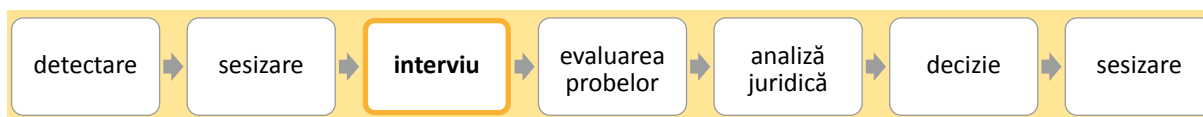
- Informarea solicitantului (și/sau a consilierului juridic) cu privire la faptul că se are în vedere excluderea [\[listă de verificare\]](#)**

Practica națională:

- Alte garanții procedurale specifice, după caz [\[listă de verificare\]](#)**

Practica națională:

4. Interviu cu accent pe excludere [listă de verificare]

Interviul este un element fundamental în evaluarea cu precizie dacă un solicitant trebuie să fie exclus de la protecția internațională. Acesta oferă responsabilului de caz oportunitatea de a interacționa cu solicitantul în mod direct și, cel mai important, de a prezenta probele, oferind solicitantului o oportunitate eficientă de a le aborda.

În funcție de practica națională și de respectivul caz, interviul cu accent pe probleme legate de excludere poate face parte din interviul personal (general) sau poate fi un interviu independent, axat pe aspecte de excludere.

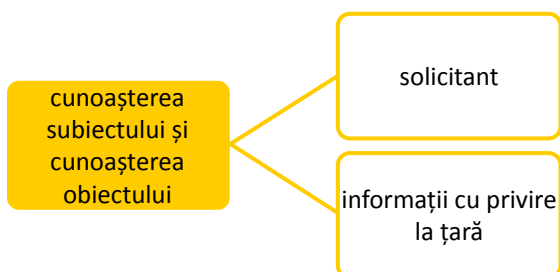
În această secțiune, ghidul practic subliniază unele aspecte ale pregătirii și efectuării unui interviu, care sunt deosebit de importante din perspectiva excluderii.

Îndrumările generale cu privire la interviu evidențiate în [Ghidul practic al EASO: Interviul personal](#) rămân aplicabile.

4.1. Pregătirea [listă de verificare]

□ **Importanța pregătirii – „cunoașterea subiectului și cunoașterea obiectului”** [listă de verificare]

Pregătirea este un element-cheie pentru efectuarea unui interviu de excludere. Aceasta poate fi împărțită în două secțiuni:

Cunoașterea subiectului (1. solicitantul) și cunoașterea obiectului (2. țara în cauză în ceea ce privește excluderea) sunt esențiale în abordarea tuturor problemelor legate de excludere în timpul interviului personal.

Înainte de interviu, responsabilul de caz trebuie să se familiarizeze cu toate informațiile disponibile cu privire la solicitant. De asemenea, responsabilul de caz trebuie să dispună de cunoștințe temeinice despre țara în care este posibil să fi fost efectuat un act de excludere. După

caz, acestea se referă la cunoștințe istorice, precum și la chestiuni de actualitate. Atunci când efectuează cercetări cu privire la solicitant și la țară, responsabilul de caz trebuie să folosească toate elementele de probă disponibile și fiabile. De asemenea, poate fi necesar ca acesta să culeagă informații suplimentare cât mai specifice în raport cu fiecare caz în parte.

□ **Consultarea orientărilor naționale relevante și a jurisprudenței relevante** [listă de verificare]

Pot exista ghiduri naționale generale și/sau specifice țării respective cu privire la efectuarea unui interviu axat pe excludere. Pe lângă aceasta, jurisprudența poate fi relevantă în cadrul pregătirii pentru analiza elementelor necesare.

Practica națională:

--

□ În măsura în care este posibil, identificarea faptelor esențiale referitoare la excludere [listă de verificare]

Un fapt material este un fapt care se află în centrul deciziei care va fi luată cu privire la cerere.

Atunci când analizează evenimente trecute și prezente, responsabilul de caz trebuie să distingă între un fapt material esențial și unul care nu este esențial.

Faptele materiale referitoare la excludere sunt cele legate direct de clauzele de excludere.

Pentru a identifica faptele materiale, responsabilul de caz trebuie să ia în considerare toate elementele de probă posibile, cu un accent pe cazul individual.

Faptele materiale trebuie identificate cât mai curând posibil. O bună pregătire cu privire la cazul individual în speță și la țara în cauză ajută responsabilul de caz să identifice faptele materiale și îi oferă acestuia oportunitatea de a reacționa în timpul interviului la afirmațiile solicitantului. Dimpotrivă, lipsa de pregătire poate conduce la eșecul de a identifica faptele materiale și de a le distinge de posibilele aspecte periferice, precum și la eșecul de a identifica și de a evalua cu precizie problemele în timpul interviului, ceea ce ar putea conduce ulterior la decizii neîntemeiate și/sau eronate.

Desigur, acest lucru nu înseamnă că toate faptele materiale vor fi identificate întotdeauna în timpul pregătirii sau chiar în timpul interviului. Pot exista numeroase motive pentru ca faptele materiale să apară într-o etapă ulterioară, iar responsabilul de caz trebuie să aibă o atitudine deschisă în acest sens.

□ Pregătirea unui plan al cazului [listă de verificare]

Fiecare responsabil de caz își creează propria metodă de pregătire. După identificarea faptelor materiale relevante, elaborarea unui calendar al secțiunilor care urmează să fie abordate în timpul interviului poate fi utilă. Gradul de detaliere al planului ține de preferințele responsabilului de caz, însă acesta nu trebuie să își piardă concentrarea asupra scopului interviului și trebuie să rămână flexibil.

O structură cronologică sau logică/tematică a interviului este utilă și ar putea ajuta în redactarea unei decizii, însă trebuie realizat un echilibru delicat, întrucât un plan prea normativ poate fi contraproductiv pentru interviu.

Planul cazului ar trebui să acopere faptele materiale, și anume elementele clauzelor de excludere, inclusiv aspectele relevante pentru răspunderea individuală, în măsura în care au fost identificate în această etapă a procesului. În cazul în care în această etapă au fost remarcate orice posibile probleme de credibilitate, acestea pot fi reflectate de asemenea în planul cazului, pentru a fi abordate în timpul interviului.

□ Pregătirea psihologică [listă de verificare]

Responsabilul de caz trebuie să își acorde suficient timp pentru a analiza persoana pe care o intervieveză și motivul interviului. De asemenea, responsabilul de caz trebuie să țină cont de faptul că interviurile pentru excludere pot fi intense și de durată.

Nu toți solicitanții care sunt intervievați în legătură cu posibile cauze de excludere vor avea profiluri semnificative, însă unii ar putea avea. De exemplu, solicitantul poate avea un istoric care sugerează că acesta este obișnuit să fie într-o poziție de autoritate și de control și/sau este format în domeniul informațiilor sau contrainformațiilor.

Este posibil ca unii solicitanți, inclusiv în eventuale cazuri de excludere, să fi trecut prin situații traumatizante sau să aibă alte nevoi speciale din cauza vulnerabilității lor. Nu trebuie să uitați acest lucru și trebuie să țineți cont de el în momentul pregătirii psihologice.

De asemenea, responsabilul de caz trebuie să își analizeze atitudinile, gândurile sau ideile preconcepute relevante pentru cazul respectiv care i-ar putea influența obiectivitatea și trebuie să facă un efort pentru a le evita.

□ Efectuarea de aranjamente practice [\[listă de verificare\]](#)

□ Analizarea oportunității implicării unui alt responsabil de caz [\[listă de verificare\]](#)

Pe baza profilului solicitantului și a practicii naționale, poate fi oportună implicarea unui alt responsabil de caz în efectuarea interviului. Trebuie avute în vedere circumstanțele individuale, precum și cadrul disponibil pentru interviu.

În unele state, se pot aplica norme specifice în acest sens pentru (posibilele) cauze de excludere.

Practica națională:

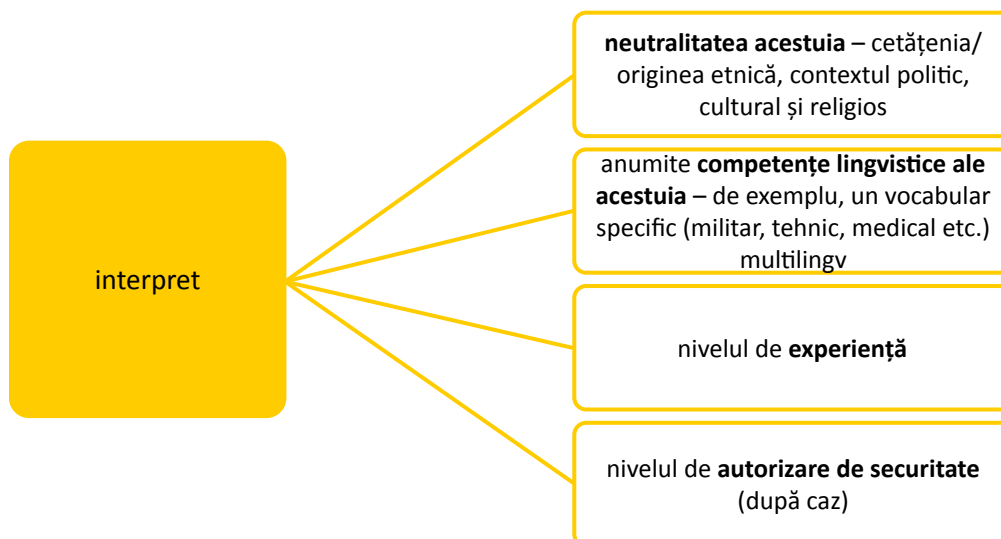
--

□ Măsurile de securitate [\[listă de verificare\]](#)

Măsurile de securitate trebuie să fie puse în aplicare în conformitate cu practica națională.

□ Alegerea interpretului [\[listă de verificare\]](#)

La alegerea interpretului, se pot avea în vedere aspectele următoare:

□ Informarea interpretului [\[listă de verificare\]](#)

Responsabilul de caz trebuie să ofere interpretului oportunitatea de a se pregăti psihologic pentru interviu; pentru interpret, acest lucru este la fel de important ca pentru responsabilul de caz. Responsabilul de caz trebuie să informeze interpretul cu privire la natura cazului, înainte de începerea interviului. Având în vedere aspectele de excludere care pot fi în joc, interpretul poate fi informat, de asemenea, cu privire la subiectele care vor fi abordate, pentru a-și pregăti starea de spirit și a se pregăti mai bine.

De asemenea, poate fi util dacă responsabilul de caz informează interpretul că interviul poate dura mai mult decât media.

Este necesar să i se amintească interpretului principiile de confidențialitate și neutralitate.

□ Posibilitatea de a efectua un interviu suplimentar [\[listă de verificare\]](#)

În funcție de complexitatea cazului, poate fi necesar să se efectueze mai mult de un interviu.

4.2. Realizarea interviului [\[listă de verificare\]](#)

□ Furnizarea de informații solicitantului în conformitate cu practica națională [\[listă de verificare\]](#)

Poate fi necesar ca unele informații specifice să fie furnizate la începutul unui interviu care se axează pe excludere. În funcție de practica națională, acestea pot include informarea solicitantului despre faptul că vor fi abordate probleme referitoare la posibila excludere.

Practica națională:

□ Asigurarea unui comportament corespunzător al interpretului [\[listă de verificare\]](#)

În cazul în care responsabilul de caz are vreo îndoială cu privire la competența sau conduita interpretului, această situație trebuie soluționată în conformitate cu procedurile naționale (de exemplu, prin sesizarea superiorilor). Interviul poate fi suspendat și reluat cu un alt interpret.

□ Menținerea unei atitudini profesionale [\[listă de verificare\]](#)

Responsabilul de caz trebuie să aibă o atitudine profesională în orice moment și trebuie să se asigure că actele sale de comunicare verbală și nonverbală nu sunt percepute ca fiind critice.

□ Utilizarea tehnicilor adecvate de interviu [\[listă de verificare\]](#)

Scopul interviului este de a stabili faptele materiale, de a aborda probele și de a oferi solicitantului oportunitatea de a-și prezenta efectiv cererea.

□ Adaptarea la persoană [\[listă de verificare\]](#)

Fiecare solicitant va fi diferit. Responsabilul de caz trebuie să fie conștient de faptul că anumite interviuri de excludere vor fi realizate cu persoane care au ocupat poate poziții importante în țările lor de origine. Pe de altă parte, unii solicitanți pot fi lipsiți de educație sau cu un nivel scăzut de educație. Va fi important să se asigure că toate întrebările sunt adaptate la nivelul corespunzător pentru a fi înțelese pe deplin.

□ Investiția în construirea unei relații de încredere [\[listă de verificare\]](#)

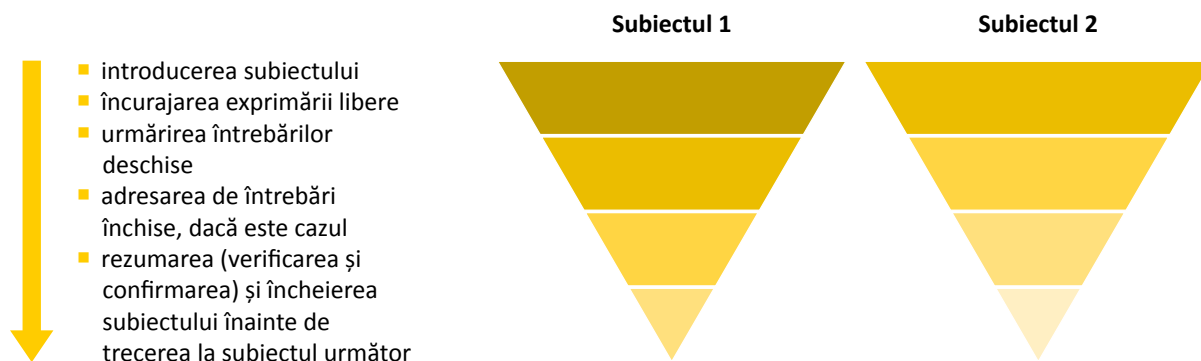
Construirea unei relații de încredere în raport cu solicitantul este esențială. O bună abordare practică este începerea interviului cu aspecte care nu sunt direct legate de faptele materiale. O sugestie ar fi să se înceapă cu discuții privind mediul familial, nivelul de educație și de viață al solicitantului înainte de intrarea în statul membru etc. Această abordare permite în general tuturor părților participante la interviu să se simtă mai în largul lor.

Nu se recomandă să se înceapă interviul cu o întrebare direct legată de un aspect de excludere, având în vedere posibilitatea ca solicitantul să devină defensiv, precaut și „închis” în timpul interviului, ceea ce ar submina calitatea informațiilor colectate și, în cele din urmă, calitatea deciziei.

A aminti solicitantului că participă la un interviu pentru acordarea de azil, în vederea eligibilității acestuia pentru protecție internațională, ar putea ajuta, de asemenea, la construirea unei relații de încredere.

□ Aplicarea abordării „de tip pâlnie” [listă de verificare]

O abordare „de tip pâlnie” se referă la modul în care intervievatorul structurează interviul. Pentru fiecare subiect important, intervievatorul trebuie să urmeze o abordare care începe prin introducerea temei și invitarea solicitantului să se exprime liber, pentru a continua cu întrebări deschise și apoi, doar dacă este necesar, cu întrebări închise. Această abordare permite intervievatorului să identifice aspectele-cheie în timpul expunerii libere, precum și informații furnizate în mod spontan în raport direct cu obiectivul interviului. Informațiile furnizate în acest mod sunt, de regulă, mai detaliate și de o calitate mai bună decât informațiile furnizate prin întrebările închise.

□ Utilizarea întrebărilor deschise și încurajarea exprimării libere

Scopul **exprimării libere** este de a obține cât mai multe informații fiabile și exacte, oferindu-i solicitantului ocazia de a prezenta o expunere personală neîntreruptă a faptelor relevante. Acordarea posibilității solicitantului de a furniza informații contextuale constituie o parte importantă din realizarea unui interviu de excludere.

Întrebările deschise permit explorarea fiecărui aspect important și reducerea la minimum a riscului ca intervievatorul să omită informații relevante.

Unii solicitanți pot întâmpina dificultăți în a vorbi liber sau pot fi reticenți în a răspunde la întrebări. În astfel de cazuri, responsabilul de caz trebuie să încerce să adopte un rol mai activ și să adreseze întrebări mai concrete, dar, în același timp, trebuie să își amintească să abordeze în continuare toate subiectele și să introducă întotdeauna un subiect nou adresând întrebări deschise. Cu toate că promovarea exprimării libere și utilizarea întrebărilor deschise sunt importante, responsabilul de caz trebuie să se asigure întotdeauna că solicitantul răspunde întrebărilor adresate.

Întrebările închise pot fi utile, de asemenea, în cazul în care există anumite elemente care necesită clarificare sau confirmare (calendar, nume, date etc.). Aceste întrebări permit intervievatorului să verifice toate informațiile necesare restante, înainte de închiderea subiectului. Cu toate acestea, utilizarea întrebărilor închise prea des ar putea reduce capacitatea solicitantului de a se implica în interviu, afectând calitatea și fiabilitatea informațiilor.

□ Verificarea și confirmarea [listă de verificare]

O bună practică în timpul unui interviu de excludere ar fi rezumarea și confirmarea (cu o întrebare închisă) a faptelor esențiale și a altor aspecte importante în repetate rânduri. Acest lucru îl ajută pe responsabilul de caz în păstrarea controlului asupra interviului, identificând punctele-cheie și asigurându-se că niciun domeniu de interes nu este ambiguu, promovând în același timp o expunere liberă.

□ Concentrarea pe implicarea personală a solicitantului: „eu” în loc de „noi” [listă de verificare]

Scopul interviului este obținerea de informații care permit responsabilului de caz să stabilească dacă au avut loc acte care se pot încadra în domeniul de aplicare al unei clauze de excludere și, în caz afirmativ, să determine comportamentul și starea de spirit a solicitantului în legătură cu actele respective.

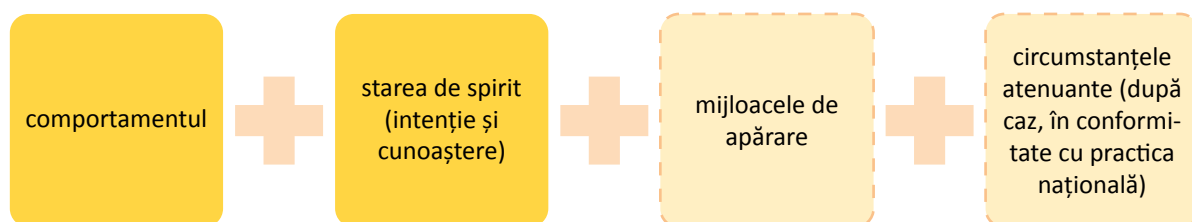
Toate aspectele relevante trebuie să fie explorate integral; cu toate acestea, aspectul de bază pentru a determina dacă se aplică sau nu excluderea este aspectul răspunderii individuale.

Solicitantul trebuie să fie încurajat să vorbească despre activitățile personale, rolul și responsabilitățile sale. Dacă, în schimb, solicitantul face referire la „noi”, trebuie să i se solicite să clarifice la cine se referă și, ulterior, să clarifice implicarea sa concretă; cu alte cuvinte, solicitantul trebuie să răspundă cu „eu”.

În cazul în care solicitantul continuă să răspundă cu „noi”, acestuia trebuie să i se amintească să indice care a fost/este rolul său individual. Această întrebare trebuie să fie repetată și, dacă este necesar, reformulată până când responsabilul de caz poate stabili care a fost implicarea personală a solicitantului.

Dacă solicitantul se referă la alte persoane, ca „ei”, este important să se stabilească persoanele la care acesta se referă, în special în cazurile în care solicitantul se poate să fi fost asociat la infracțiuni comise de alte persoane. În aceste cazuri, este important să se stabilească identitatea autorului și relația dintre acesta și solicitant, dacă este cazul.

Întrebările adresate în timpul interviului trebuie să contribuie la stabilirea elementelor următoare în ceea ce privește solicitantul:

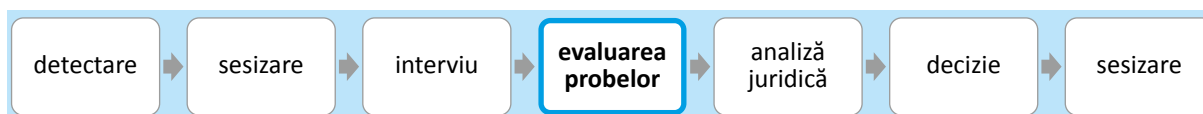
□ **Abordarea posibilelor probleme de credibilitate** [listă de verificare]

Există posibilitatea apariției unor probleme de credibilitate, pe baza considerațiilor interne sau externe.

Dacă există eventuale probleme de credibilitate, acestea trebuie să fie abordate în timpul interviului, acordând solicitantului o șansă reală de a se justifica. Dacă responsabilul de caz nu abordează problemele de credibilitate identificate în timpul interviului, atunci acesta nu își exercită atribuțiile conforme, constând în a examina pe deplin, în mod obiectiv și imparțial, faptele și circumstanțele relevante. Aceasta ar conduce la caracterul contestabil al unei posibile decizii cu privire la respectivele probleme de credibilitate.

A se vedea Ghidul practic al EASO: Evaluarea probelor pentru orientări suplimentare.

5. Evaluarea probelor [listă de verificare]

La fel ca în toate cazurile de azil, evaluarea probelor este o parte esențială și deseori dificilă a examinării. Cazurile de excludere pot prezenta provocări specifice, rezultate din faptul că sarcina probei îi revine autorității decizionale și că, în multe cazuri, solicitantul ar putea să nu fie dispus să coopereze pentru stabilirea faptelor și circumstanțelor relevante.

Pentru orientări generale privind evaluarea probelor, a se vedea [Ghidul practic al EASO: Evaluarea probelor](#).

□ Aplicarea standardului „motive întemeiate pentru a crede” [listă de verificare]

„Standardul de probațiune” este un prag care trebuie să fie atins pentru a stabili o anumită propunere.

Clauzele de excludere în sine se referă la standardul „motive întemeiate pentru a crede”.

Acest standard de probațiune este mai ridicat decât cel pentru evaluarea riscurilor în determinarea necesității protecției internaționale, care este convenit în mod general a fi „nivelul rezonabil de probabilitate”.

Prin urmare, pentru a exclude un solicitant **sunt necesare informații clare și fiabile** care să satisfacă standardul „motivelor întemeiate”.

În mod clar, simplele suspiciuni nu sunt suficiente pentru a aplica excluderea. Standardul de probațiune este considerat, de asemenea, a fi mai ridicat decât „mai mult probabil decât improbabil” (punerea în balanță a probabilităților). Cu toate acestea, nu este necesară atingerea standardului în materie penală „dincolo de orice îndoială rezonabilă”, relevant pentru stabilirea „vinovăției”.

În unele state pot exista în vigoare ghiduri specifice cu privire la standardul de probațiune aplicabil.

Practica națională:

□ Examinarea tuturor circumstanțelor relevante, inclusiv în cazul în care sarcina probei este transferată solicitantului [listă de verificare]

Responsabilii de caz trebuie să fie conștienți de două situații în care sarcina probei este transferată de la stat la solicitant, ceea ce înseamnă că stabilirea răspunderii individuale ar putea începe de la o prezumție a existenței acesteia. Această prezumție poate fi justificată pe baza existenței informațiilor suficiente pentru a indica faptul că există motive întemeiate pentru a crede că persoana care se află în situațiile descrise mai jos ar fi putut purta răspunderea individuală într-un fel sau altul:

- atunci când solicitantul a fost pus sub acuzare de un tribunal penal internațional;
- atunci când se stabilește că solicitantul a devenit sau a rămas în mod voluntar membru și a ocupat o poziție importantă în cadrul unui guvern represiv sau al unei organizații care săvârșește acte de excludere.

Cu toate acestea, prezumția răspunderii individuale în respectivele cazuri este, bineînțeles, *juris tantum* și trebuie manifestată prudență în aplicarea acesteia.

Examinarea tuturor circumstanțelor relevante, cum ar fi activitățile personale, rolul și responsabilitățile solicitantului, precum și posibilele mijloace de apărare rămâne necesară, înainte de lua o decizie cu privire la excludere.

Solicitantului trebuie să i se acorde șansa efectivă de a aborda prezumția răspunderii individuale. În aceste cazuri, standardul de probațiune care trebuie să fie atins pentru a respinge prezumția este cel al unei **explicații plauzibile** referitoare la neimplicarea sau separarea de orice acte de excludere, împreună cu absența probelor clare care să dovedească contrariul.

□ **Luarea în considerare a unor particularități** [\[listă de verificare\]](#)

Unele elemente de probă/surse de informații specifice pot deveni deosebit de relevante în cazurile de excludere, iar responsabilul de caz trebuie să cunoască modalitatea de abordare a acestora.

□ **Probe că solicitantul a făcut obiectul unui proces penal în țara de origine** [\[listă de verificare\]](#)

Responsabilul de caz trebuie să examineze dacă urmărirea penală a fost legitimă și, de exemplu, solicitantul nu a fost urmărit și/sau condamnat din motive politice. De asemenea, responsabilul de caz trebuie să fie conștient că un anumit comportament poate fi considerat o infracțiune penală în țara de origine, dar nu în statul său. O condamnare penală nu va însemna aplicarea automată a clauzelor de excludere.

□ **Materiale confidențiale** [\[listă de verificare\]](#)

Responsabilul de caz trebuie să analizeze dacă materialele confidențiale, în cazul în care sunt disponibile, pot fi utilizate în evaluarea și elaborarea deciziei de excludere, precum și modul în care poate fi realizat acest lucru. Această analiză poate varia în funcție de legislația și de practica națională și, de asemenea, poate depinde de materialele disponibile pentru un anumit caz. În cazul în care astfel de materiale nu pot fi utilizate, responsabilul de caz trebuie să analizeze dacă există alte surse relevante de dovezi care pot fi utilizate în speță.

Practica națională:

□ **Surse deschise și platforme de comunicare socială** [\[listă de verificare\]](#)

În funcție de practica națională, responsabilii de caz pot căuta informații cu privire la solicitant în surse deschise sau pe site-uri precum Facebook, Twitter etc. sau astfel de informații pot fi căutate pentru acesta de către colegi.

Utilizarea unor astfel de informații într-un caz de excludere trebuie efectuată cu mare atenție. Dacă la examinare vor fi utilizate probe provenind din surse deschise sau de pe platforme de comunicare socială, responsabilul de caz trebuie să informeze solicitantul despre aceste probe și trebuie să îi ofere acestuia oportunitatea efectivă de a face comentarii pe baza acestor probe, înainte de efectuarea unei evaluări.

Practica națională:

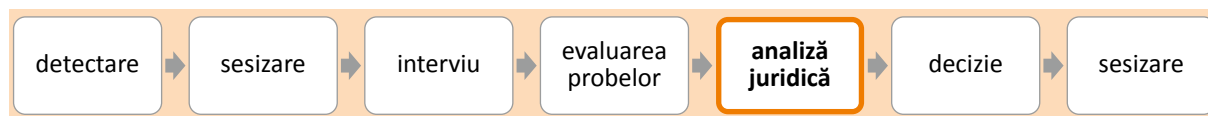
□ **Mărturii anonime** [\[listă de verificare\]](#)

În general, mărturiile anonime nu vor fi utilizate ca elemente de probă pentru a justifica o decizie de excludere. Motivele pentru care sunt furnizate astfel de mărturii anonime pot varia semnificativ (gelozie, răzbunare, îngrijorare reală etc.) și, având în vedere faptul că nu pot fi confirmate, acestea au o credibilitate limitată. Cu toate acestea, în unele cazuri mărturiile anonime pot fi un indiciu de acte de excludere, pe care responsabilul de caz trebuie să le examineze în continuare.

6. Analiza juridică [\[listă de verificare\]](#)

Pe baza faptelor acceptate, responsabilul de caz analizează aplicabilitatea motivelor de excludere și elementele necesare pentru a stabili răspunderea individuală.

6.1. Calificarea actelor de excludere [\[listă de verificare\]](#)

În această etapă, responsabilul de caz trebuie să demonstreze faptul că **sunt prezente elemente ale unui motiv de excludere**.

Trebuie să se țină cont de faptul că solicitantul ar fi putut comite mai multe acte de excludere, încadrându-se în diferite clauze de excludere. Practica națională poate varia în ceea ce privește calificarea unui anumit act pentru mai multe motive de excludere dacă sunt prezente elementele necesare.

Practica națională:

--

a. Crime împotriva păcii – crime de război – crime împotriva umanității [\[listă de verificare\]](#)

Convenția de la Geneva din 1951

- Articolul 1 secțiunea F litera (a)

Directiva Calificare

- Articolul 12 alineatul (2) litera (a)
- Articolul 17 alineatul (1) litera (a)

Legislația națională

--

Același motiv de excludere se aplică în ceea ce privește excluderea de la statutul de refugiat și de la protecția subsidiară. Infracțiunile din cadrul acestei dispoziții ar declanșa aplicarea clauzelor de excludere indiferent de locul și de momentul în care acestea au fost săvârșite, inclusiv în cazul în care au fost săvârșite în statul membru și/sau după ce persoana a primit protecție internațională.

- ▶ Există motive întemeiate pentru a considera că actul reprezintă o crimă **împotriva păcii**? [\[listă de verificare\]](#)

Responsabilul de caz trebuie să decidă dacă o faptă este o crimă împotriva păcii (infracțiune de agresiune) pe baza următoarelor elemente:

- **Actul:** include planificarea, pregătirea, inițierea sau declanșarea unui război de agresiune sau a unui conflict armat încălcând tratatele sau acordurile sau asigurările internaționale ori participarea la un plan sau o conspirație comună pentru realizarea oricăreia dintre cele menționate mai sus.
- **Contextul:** infracțiunile împotriva păcii pot fi săvârșite numai în cazul în care există un conflict armat internațional, și anume un conflict în care sunt implicate state sau entități similare statului.
- **Actorul:** întrucât conflictele armate internaționale sunt declanșate în mod normal de state sau de entități similare statului, o crimă împotriva păcii este săvârșită de regulă de persoane care se află într-o poziție înaltă de autoritate, reprezentând un stat sau o entitate similară statului.

- ▶ Există motive întemeiate pentru a considera că actul reprezintă o **crimă de război**? [\[listă de verificare\]](#)

Responsabilul de caz trebuie să determine dacă un act este o crimă de război luând în considerare următoarele elemente:

- **Actul:** crimele de război reprezintă încălcări grave ale dreptului internațional umanitar care implică răspunderea individuală direct în conformitate cu legislația internațională. Crimele de război pot fi săvârșite numai în contextul unui conflict armat, care poate prezenta sau nu un caracter internațional. Elementele crimelor de război depind de natura conflictului (prezentând sau nu un caracter internațional) și, din acest motiv, este important să se stabilească: (i) existența unui conflict armat; și (ii) natura acestuia.

Este important de subliniat că nu toate actele de război reprezintă crime de război. Combatanții care iau parte la ostilități în mod legal nu săvârșesc crime de război atât timp cât aceștia respectă normele prevăzute de dreptul internațional umanitar. În funcție de împrejurări, un combatant care ia parte la ostilități în mod ilegal sau un civil care ia parte în mod direct la ostilități ar putea fi legat de un act de excludere pentru care ar putea fi necesară evaluarea răspunderii sale individuale.

Crimele de război sunt enumerate, printre altele, la [articolul 8 din Statutul de la Roma al CPI](#), la dispozițiile din „Încălcări grave” din Convențiile de la Geneva din 1949 și Protocolul adițional I, la articolul 3 comun și dispozițiile relevante din Protocolul adițional II, în Statutul Tribunalului Penal Internațional pentru Fosta Iugoslavie (TPII) și în Statutul Tribunalului Penal Internațional pentru Rwanda (TPIR).

Pentru a determina dacă un fapt se califică drept o crimă de război, trebuie avute în vedere necesitatea și proporționalitatea militare.

- **Contextul:** trebuie să existe o **legătură suficientă între infracțiune și conflictul armat**.

Responsabilul de caz trebuie să stabilească următoarele elemente:

- dacă **respectivul conflict armat a avut loc la momentul** infracțiunii;
- dacă actul în cauză a avut loc în legătură cu respectivul conflict armat (nex) și a fost asociat cu acesta;
- dacă respectivul conflict armat a fost **internațional** sau **fără caracter internațional** la momentul infracțiunii:

Conflict armat internațional	Conflict armat fără caracter internațional
Un conflict armat internațional este un conflict care implică două sau mai multe state sau un stat și o mișcare națională de eliberare.	<p>Conflictele armate fără caracter internațional pot fi definite ca ostilități la scară largă între autorități de stat și rebeli sau între două sau mai multe grupuri armate din cadrul unui stat.</p> <p>Cel puțin două criterii de fapt sunt utilizate pentru a clasifica o situație de violență ca un conflict armat fără caracter internațional:</p> <ul style="list-style-type: none"> □ părțile implicate trebuie să demonstreze un anumit nivel de organizare; și □ violența trebuie să atingă un anumit nivel de intensitate. <p>Alte tulburări și tensiuni interne sau dezordini publice sau acte de violență armată izolate sau sporadice nu se califică drept conflict armat fără caracter internațional.</p>

De obicei, există COI sau ghiduri naționale care precizează natura conflictului armat. Hotărârile Curții Internaționale de Justiție, verdictele Curții Penale Internaționale, rezoluțiile Consiliului de Securitate al ONU, avizele statelor sau rapoartele ONU pot constitui surse utile pentru confirmarea naturii conflictelor.

Este important de reținut că situațiile de conflict pot evolua, inclusiv natura acestora (de exemplu, un conflict fără caracter internațional poate deveni conflict internațional).

- **Actorul:** crimele de război pot fi săvârșite de oricine, inclusiv de civili care nu participă la ostilități, atât timp cât există o legătură suficientă cu conflictul armat (nex).

- **Obiectul:** responsabilul de caz trebuie să stabilească faptul că o infracțiune a avut loc împotriva unor persoane sau obiecte protejate (civili, combatanți care au depus armele, obiecte civile, în special culturale) sau faptul că au fost utilizate arme sau mijloace de luptă ilegale.
- **Element subiectiv specific:** elementul subiectiv necesită o cunoaștere a împrejurărilor de fapt (sensibilizarea cu privire la existența unui conflict armat) și a statutului protejat al persoanei sau al obiectului. Unele crime de război necesită un element subiectiv suplimentar (de exemplu, crimele de război care implică uciderea sau vătămarea perfidă, luarea de ostateci). Acest element subiectiv vine în completarea cerințelor generale subliniate în subsecțiunea cu privire la răspunderea individuală.

► Există motive întemeiate pentru a considera că actul reprezintă o **crimă împotriva umanității**? [[listă de verificare](#)]

Responsabilul de caz trebuie să determine dacă un act reprezintă o crimă împotriva umanității luând în considerare următoarele elemente:

- **Actul:** crimele calificate ca fiind crime împotriva umanității sunt, în mod fundamental, acte inumane atunci când au fost săvârșite ca parte dintr-un atac sistematic sau la scară largă împotriva civililor. Faptele penale cum ar fi crima, exterminarea, tortura, violul, persecuția politică sau religioasă sau alte fapte inumane intră în categoria crimelor împotriva umanității dacă fac parte dintr-un atac generalizat sau sistematic împotriva civililor.

Chiar și un singur act se poate încadra în definiția crimelor împotriva umanității dacă există o legătură cu un atac generalizat sau sistematic.

Crimele împotriva umanității sunt definite în instrumente internaționale, printre altele, în [articolul 7 din Statutul de la Roma](#) al CPI.

- **Contextul:** Responsabilul de caz trebuie să stabilească faptul că:

este îndreptat
împotriva unei
populații civile

Atacul de care este legată crima este îndreptat împotriva unei populații civile. În timpul conflictului armat, acesta poate include persoane care nu – sau nu mai – iau parte la ostilități armate.

este generalizat
sau sistematic

Atacul fie face parte dintr-o politică aplicată de guvern, de o autoritate politică *de facto* sau de un grup politic organizat, fie este tolerat, trecut cu vederea sau acceptat de guvernul, grupul sau autoritatea menționate.

Crima trebuie să aibă o **legătură suficientă cu un atac**. Actele inumane izolate sunt lipsite de stigmatizarea atașată crimelor împotriva umanității, cu toate că acestea ar putea să constituie totuși acte de excludere (de exemplu, drept crime grave de drept comun).

Crimele împotriva umanității sunt diferite de crimele de război prin faptul că acestea pot fi săvârșite atât pe timp de pace, cât și în timpul unui conflict armat.

- **Element psihologic specific:** crima trebuie să fie săvârșită de o persoană care a avut cunoștință de atac și de legătura dintre act și atac. Unele crime împotriva umanității necesită o intenție specifică suplimentară (de exemplu, persecuția și genocidul). Acest element subiectiv vine în completarea cerințelor generale subliniate în subsecțiunea cu privire la răspunderea individuală.

► Există motive întemeiate pentru a considera că actul reprezintă un **genocid**?

Unele crime împotriva umanității pot fi considerate o crimă de genocid ([articolul 6 din Statutul de la Roma](#) al CPI).

Pentru a determina dacă există motive întemeiate pentru a considera că a fost săvârșită o crimă de genocid, responsabilul de caz trebuie să stabilească existența unei posibile „**intenții de genocid**”:

intenția de a distruge

în întregime sau în parte

membrii unui grup
național, etnic, rasial sau
religios

Faptele care pot intra sub incidența calificării de genocid în cazul în care este prezentă intenția sunt, printre altele:

- uciderea de membri ai grupului;
- vătămarea gravă a integrității fizice sau mintale a membrilor grupului;
- supunerea intenționată a grupului unor condiții de existență care antrenează distrugerea sa fizică totală sau parțială;
- măsuri vizând împiedicarea nașterilor în cadrul grupului;
- transferarea forțată a copiilor aparținând unui grup într-un alt grup.

b. *Infrațiuni grave (de drept comun)* [\[listă de verificare\]](#)

Convenția de la Geneva din 1951

- Articolul 1 secțiunea F litera (b)

Directiva Calificare

- Articolul 12 alineatul (2) litera (b)
- Articolul 17 alineatul (1) litera (b)

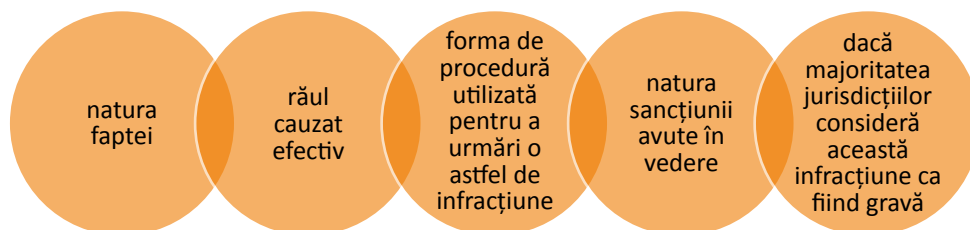
Legislația națională

Elementele de mai jos se aplică statutului de refugiat. În cazul excluderii de la protecția subsidiară, stabilirea „crimei grave” este suficientă.

▶ Există motive întemeiate pentru a considera că actul reprezintă o infracțiune gravă (de drept comun)?

- **Actul:** responsabilul de caz trebuie să stabilească că o infracțiune a fost suficient de **gravă**.

Nu toate infracțiunile pot conduce la excludere în temeiul acestei dispoziții. La evaluarea faptului dacă o infracțiune trebuie să fie considerată gravă, următorii factori pot fi luați în considerare:

Nu există nicio cerință ca infracțiunea să constituie o infracțiune atât în țara de origine, cât și în țara de cerere. Standardele internaționale, și anume faptul dacă majoritatea jurisdicțiilor consideră sau nu faptele în cauză ca fiind o infracțiune gravă, trebuie să fie luate în considerare.

Pot exista orientări naționale suplimentare cu privire la ceea ce constituie o infracțiune gravă.

Practica națională:

- **Infrațiune de drept comun** (*numai pentru statutul de refugiat*)

Pentru ca un act să fie considerat drept o infracțiune de drept comun, trebuie să se considere că acesta a avut o motivație predominant fără implicații politice sau că a fost disproporționat în raport cu un obiectiv politic invocat. Acțiunile deosebit de crude, chiar dacă sunt comise într-un scop pretins politic, pot fi clasificate ca infracțiuni grave de drept comun.

Mai multe aspecte ar putea fi luate în considerare:

1. Infrațiunea este **legată de o luptă pentru putere politică** în cadrul statului (de exemplu, acte ale partidului de opoziție pentru a obține puterea)?

2. Infrațiunea este **motivată de o ideologie politică** (de exemplu, actul este săvârșit pentru un obiectiv personal sau comun)?

3. Există o **legătură strânsă și causală între act și obiectivul invocat al acestuia** (de exemplu, are actul un efect preconizat asupra atingerii obiectivului politic)?

4. Mijloacele utilizate și prejudiciul cauzat sunt **proporționale cu obiectivul politic invocat** (de exemplu, actul respectiv produce un prejudiciu material sau personal important)?

- **Context** (numai pentru statutul de refugiat): Actele infracționale trebuie să fi avut loc:
 - în afara țării de refugiu; și
 - înainte de admisia solicitantului ca refugiat.

În conformitate cu legislația UE, „admisia ca refugiat” trebuie să fie interpretată ca fiind momentul eliberării unui permis de ședere pe baza acordării statutului de refugiat.

În practică este posibil să se aplice variații naționale.

Practica națională:

c. Acte contrare scopurilor și principiilor Organizației Națiunilor Unite [\[listă de verificare\]](#)

Convenția de la Geneva din 1951

- Articolul 1 secțiunea F litera (c)

Directiva Calificare

- Articolul 12 alineatul (2) litera (c)
- Articolul 17 alineatul (1) litera (c)

Legislația națională

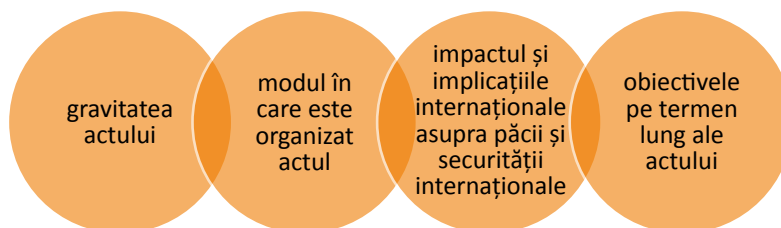
Același motiv de excludere se aplică în ceea ce privește excluderea de la statutul de refugiat și de la protecția subsidiară. Actele care intră sub incidența acestei dispoziții declanșează aplicarea clauzelor de excludere indiferent de locul și de momentul în care au fost săvârșite, inclusiv în cazul în care au fost săvârșite în statul membru și/sau după ce persoana a primit protecție internațională.

- ▶ Există motive întemeiate pentru a considera că actele sunt contrare scopurilor și principiilor Organizației Națiunilor Unite?

Responsabilul de caz trebuie să determine dacă un act este contrar scopurilor și principiilor ONU având în vedere următoarele elemente:

- **Actul:** scopurile și principiile ONU sunt prevăzute în **Preambul și la articolele 1 și 2 din Carta ONU**. În consecință, acest motiv de excludere ar putea fi aplicat anumitor acte care constituie încălcări grave și persistente ale drepturilor omului și/sau acte desemnate în mod special de comunitatea internațională ca fiind contrare scopurilor și principiilor ONU.

Având în vedere că legislația internațională evoluează în mod constant, interpretarea conceptelor relevante, de asemenea, este supusă modificării continue. În timp ce motivele de excludere trebuie să fie interpretate în mod restrictiv, elementele care pot fi luate în considerare în acest sens sunt:

- **Contextul:** actele trebuie să aibă o **dimensiune internațională**, în sensul că pot avea un impact negativ asupra păcii și securității internaționale sau asupra relațiilor de prietenie dintre state.
- **Actorul:** în principiu, orice persoană poate fi un actor al actelor care intră sub incidența acestui motiv de excludere. Cu toate acestea, multe dintre acte ar putea fi săvârșite numai de înalți funcționari care se află într-o poziție de autoritate în cadrul unui stat sau al unei entități similare statului.

A se face „*vinovat*” nu înseamnă că trebuie să existe o urmărire penală sau o condamnare pentru a califica actul în temeiul acestei clauze de excludere. Se aplică același standard, „motive întemeiate pentru a crede”.

Termenii largi și generali ai „scopurilor și principiilor Organizației Națiunilor Unite” dau un caracter vag domeniului de aplicare al acestei dispoziții, în comparație cu dispozițiile de la literale (a) și (b). Prin urmare, ar putea fi mai practic pentru responsabilul de caz să analizeze dacă sunt aplicabile literale (a) și (b) înainte de a evalua litera (c).

Este posibil să existe ghiduri naționale suplimentare cu privire la aplicarea acestei dispoziții.

Practica națională:

d. Pericol pentru societatea sau pentru siguranța statului membru [\[listă de verificare\]](#)

Directiva Calificare

- Articolul 17 alineatul (1) litera (d)

Legislația națională

Acest lucru se aplică numai excluderii de la protecția subsidiară.

- ▶ Există motive întemeiate pentru a considera că o persoană reprezintă un pericol pentru societatea sau pentru siguranța statului?

Un resortisant al unei țări terțe sau orice apatrid este exclus din categoria persoanelor eligibile pentru obținerea de protecție subsidiară în cazul în care există motive întemeiate pentru a considera că acesta reprezintă un pericol pentru societatea sau pentru siguranța statului membru în care se află.

Evaluarea aplicabilității acestui motiv de excludere este determinată de comportamentul trecut sau prezent al persoanei, dar constituie, în final, o **evaluare prospectivă a riscurilor**.

Având în vedere natura acestei dispoziții, aplicarea acesteia necesită deseori implicarea altor autorități, care ar putea avea acces la informații relevante.

Practica națională:

--

Săvârșirea uneia sau mai multor infracțiuni de o gravitate mai redusă [\[listă de verificare\]](#)**Directiva Calificare**

- Articolul 17 alineatul (3)

Legislația națională

--

Aceasta se aplică numai excluderii de la protecția subsidiară și reprezintă o clauză obligatorie de excludere.

Pentru a aplica acest motiv de excludere trebuie demonstrate următoarele elemente:

solicitantul a comis una sau mai multe infracțiuni de o gravitate mai redusă decât cele analizate anterior;

actele au fost comise înainte de admisia solicitantului în statul membru în cauză;

infracțiunea (infracțiunile) ar fi pasibilă (pasibile) de pedeapsa cu închisoarea în statul membru în cauză;

solicitantul a părăsit țara de origine exclusiv în scopul sustragerii de la pedepsele rezultate în urma respectivelor infracțiuni.

Având în vedere faptul că aceasta nu este o clauză obligatorie de excludere, este aplicabilă numai în cazul în care statul membru a decis să o transpună în legislația sa națională. Pot fi în vigoare ghiduri naționale suplimentare.

Practica națională:

--

Acte de natură teroristă [\[listă de verificare\]](#)

Actele de natură teroristă nu reprezintă un motiv specific de excludere, dar activitățile relevante pot fi calificate în cadrul oricăruia dintre motive.

Nu există o definiție general acceptată a ceea ce constituie terorismul. [Deciziile-cadru ale Consiliului din 13 iunie 2002 și din 28 noiembrie 2010 privind combaterea terorismului](#) reprezintă o etapă în dezvoltarea unei definiții a „infracțiunilor teroriste”. Au fost adoptate o serie de instrumente internaționale cu privire la acte specifice de natură teroristă.

**Actele de natură teroristă
pot fi calificate drept:**

crimă împotriva păcii	În cazul în care a fost săvârșită în timpul planificării, pregătirii, inițierii sau declanșării unui război de agresiune.
crimă de război	Actele sau amenințările de violență care vizează răspândirea terorii în rândul populației civile sunt interzise în mod explicit în temeiul dreptului internațional umanitar (Protocoloalele adiționale I și II). În general, actele care pe timp de pace sunt considerate a fi de natură teroristă, dacă sunt săvârșite în contextul unui conflict armat internațional sau fără caracter internațional și în legătură cu acesta, se califică drept crime de război.
crimă împotriva umanității	În cazul în care constă într-una dintre crimele de bază, atunci când este săvârșită ca parte dintr-un atac generalizat și sistematic împotriva unei populații civile.
infrațiune gravă de drept comun	Elementul de drept comun este satisfăcut, în general, având în vedere că actele de natură teroristă sunt considerate întotdeauna a fi disproporționate în raport cu un obiectiv politic, în cazul în care crima este suficient de gravă. De asemenea, trebuie să fie îndeplinite criteriile geografice și temporale.
acte contrare scopurilor și principiilor ONU	O legătură directă cu acest motiv poate fi identificată, printre altele, în rezoluțiile 1373 și 1377 din 2001 ale Consiliului de Securitate al ONU: „ <i>acțiunile, metodele și practicile teroriste sunt contrare obiectivelor și principiilor ONU</i> ” și „ <i>finanțarea și planificarea cu bună știință a acțiunilor teroriste, precum și incitarea la astfel de acțiuni sunt în egală măsură contrare obiectivelor și principiilor ONU</i> ”. Prin urmare, în anumite împrejurări, actele care sunt calificate corespunzător ca fiind „acte de terorism” s-ar putea încadra în domeniul de aplicare al acestui motiv de excludere. Este unanim recunoscut că este necesară o dimensiune internațională pentru a încadra terorismul în temeiul acestei dispoziții.
pericol pentru societatea sau pentru siguranța statului membru	În cazul în care actele în cauză nu îndeplinesc criteriile pentru motivele de excludere de mai sus, solicitantul poate totuși să fie exclus de la protecția subsidiară dacă se constată că acesta reprezintă un pericol pentru societatea și pentru securitatea statului.

Dacă solicitantul se află pe o listă de suspecți de terorism sau se asociază cu o listă de grupuri teroriste, acest lucru trebuie să fie analizat ca o indicație a faptului că persoana în cauză poate fi legată de acte de excludere. Cu toate acestea, excluderea se va baza întotdeauna pe o evaluare deplină a răspunderii individuale. Acest lucru nu înseamnă că, dacă solicitantul nu a luat parte personal la un act terorist concret, acesta nu ar putea fi exclus de la protecția internațională.

Pot exista ghiduri naționale specifice în ceea ce privește gestionarea cazurilor solicitanților suspecți de implicare în acte de natură teroristă.

Practica națională:

6.2. Răspunderea individuală [listă de verificare]

În această etapă, responsabilul de caz trebuie să examineze dacă există motive întemeiate pentru a considera că solicitantul este legat de actul (actele) de excludere în cauză într-un mod care generează răspunderea individuală.

Responsabilul de caz va evalua posibila răspundere individuală pe baza naturii și a nivelului de implicare a solicitantului în acest(e) act(e), precum și pe baza stării de spirit a acestuia în ceea ce privește acest(e) act(e).

Comportament care atrage răspunderea individuală (*actus reus*)

Comportamentul se poate referi la acțiuni sau la lipsa acțiunilor. În plus, responsabilul de caz trebuie să aibă în vedere faptul că ar putea exista o bază pentru răspunderea individuală atunci când (există motive întemeiate pentru a considera că) solicitantul doar a încercat actul (actele) de excludere.

□ Săvârșirea directă [listă de verificare]

Responsabilul de caz trebuie să se axeze pe probe care arată dacă solicitantul a comis, în calitate de autor sau coautor, actul (actele) de excludere în cauză.

Aceasta implică, în general, **intenție** în ceea ce privește comportamentul și/sau consecințele acestuia și **cunoștințe** în ceea ce privește comportamentul, consecințele și/sau alte împrejurări relevante. În funcție de împrejurări, în definirea infracțiunii (infracțiunilor) implicate se pot include cerințe specifice cu privire la intenție și/sau cunoaștere.

□ Inducerea săvârșirii unui act de excludere de către alte persoane [listă de verificare]

O legătură între individ și actul (actele) săvârșit(e) de către alte persoane există în cazul în care comportamentul solicitantului a indus (a incitat) alte persoane să săvârșescă crima. Forme de inducere a săvârșirii unei crime de către alte persoane pot fi:

planificarea

instigarea

ordonarea

Comportamentul solicitantului trebuie să fie un **factor care contribuie în mod clar** la comportamentul ilicit al celeilalte (celorlalte) persoane. Cu toate acestea, nu este necesar ca responsabilul de caz să demonstreze că actul (actele) de excludere nu ar fi avut loc fără implicarea solicitantului.

Cerințele cu privire la intenție și la cunoaștere ale acestor forme de participare la infracțiune (infracțiuni) vor fi demonstrate în cazul în care solicitantul **a intenționat să provoace sau să inducă** săvârșirea acestui (acestor) act(e) **sau a fost conștient de probabilitatea semnificativă** a faptului că săvârșirea infracțiunii (infracțiunilor) ar fi o consecință a actului (actelor) său (sale).

□ Complicitatea [listă de verificare]

Contribuția substanțială la săvârșirea unui act de excludere de către altă persoană poate lua forma complicității.

Responsabilul de caz poate stabili o legătură cu actul (actele) de excludere în cauză atunci când probele indică faptul că solicitantul:

- **a furnizat asistență practică** la săvârșirea actului (actelor) de excludere (de exemplu, prin organizarea sprijinului fizic sau logistic necesar pentru a permite unui grup infracțional să opereze sau prin furnizarea de fonduri acestui grup infracțional);
- a încurajat săvârșirea actelor de excludere de către alte persoane sau **a oferit sprijin moral** pentru un astfel de comportament.

Ceea ce trebuie stabilit este faptul că acest comportament al solicitantului a avut un **efect semnificativ** pentru săvârșirea actului (actelor) de excludere de către alte persoane [de exemplu, în cazul abuzului de persoane, responsabilul de caz poate stabili dacă acest lucru a fost posibil datorită informațiilor furnizate de solicitant, în sensul că aceste informații au fost semnificative pentru săvârșirea infracțiunii (infracțiunilor)]. Cu toate acestea, nu este necesar ca responsabilul de caz să demonstreze faptul că săvârșirea actului de excludere nu ar fi fost posibilă fără comportamentul solicitantului.

În cazul unei persoane despre care se consideră că are autoritate (o autoritate superioară sau orice persoană cu autoritate morală sau religioasă etc.), simpla prezență a acesteia la locul unde a fost săvârșit actul (actele) de excludere poate avea un efect de justificare sau de încurajare.

Dacă această formă de participare a mai avut loc, în timpul sau ulterior comportamentului infracțional al altor persoane sau separat de acestea din punct de vedere geografic, este irelevant pentru stabilirea răspunderii individuale, cu condiția să se determine dacă acest comportament (acțiunea sau inacțiunea) a avut un efect semnificativ pentru săvârșirea infracțiunii (infracțiunilor) de către principalul (principalii) autor(i).

În final, pentru a asocia solicitantul cu actul (actele) în cauză pe baza acestei forme de participare, responsabilul de caz trebuie să demonstreze că solicitantul **a știut că acel comportament ar asista sau ar facilita** posibila săvârșire a actului (actelor) în cauză. Nu este necesar ca instigatorul sau complicele să cunoască actul precis care a fost intenționat sau care a fost săvârșit de fapt, atât timp cât acesta știa că unul dintr-o serie de acte va fi săvârșit probabil și un astfel de act a fost săvârșit de fapt. Complicitatea **nu necesită ca persoana să împărtășească intenția autorului principal**.

□ **Asociere infracțională comună** [listă de verificare]

Asocierea infracțională comună este o altă formă de contribuție semnificativă la săvârșirea unui act de excludere de către alte persoane.

Cerințele pentru o asociere infracțională comună sunt:

pluralitatea de persoane care împărtășesc un obiectiv
o contribuție semnificativă la obiectivul infracțional comun
infracțiunea intenționată în comun a avut loc

Prin urmare, o asociere infracțională comună necesită mai mult decât simpla asociere cu persoane care săvârșesc infracțiuni.

□ **Răspundere de comandă** [listă de verificare]

Trebuie acordată atenție persoanelor care s-au aflat într-o poziție de autoritate asupra subordonaților care au fost implicați într-un (în) act(e) de excludere. În cazul în care responsabilul de caz nu poate demonstra răspunderea individuală pentru act(e) pe baza comportamentului personal al solicitantului, aceasta poate surveni din cauza „răspunderii de comandă”. Aceasta se bazează pe considerentul că persoanele care se află în poziții superioare ierarhic au anumite responsabilități în ceea ce privește comportamentul persoanelor care se află sub comanda și controlul lor efectiv.

Trebuie stabilite următoarele elemente:

- existența unei **relații superior-subordonat** între persoană și altă (alte) persoană (persoane) legate de actul (actele) de excludere:

identificarea unui lanț formal de comandă – fie într-o ierarhie militară, fie într-o ierarhie civilă – este un indicator, dar nu unul de excludere. Responsabilul de caz poate stabili o relație superior-subordonat de fiecare dată când solicitantul a avut o comandă/autoritate efectivă și control asupra persoanelor care au săvârșit actul (actele) de excludere.

- motive întemeiate pentru a considera că solicitantul **a știut sau ar fi trebuit să știe** că subordonatul său a săvârșit, săvârșea sau era pe punctul de a săvârși actul (actele) de excludere:

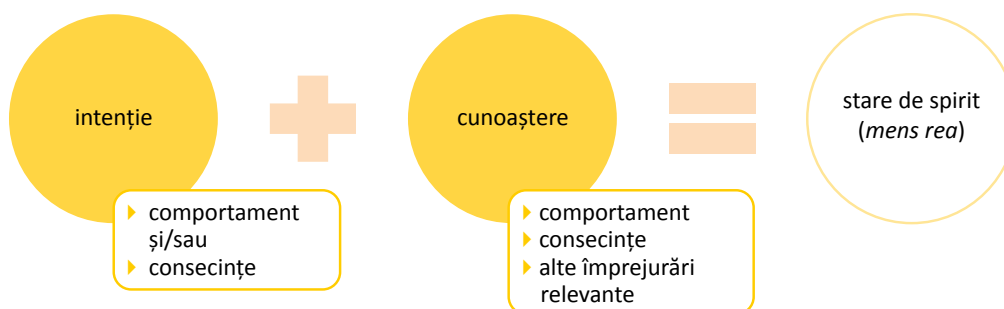
În acest caz, cunoașterea trebuie să fie interpretată în sens larg, incluzând faptul dacă solicitantul ar fi trebuit să cunoască aceasta datorită poziției sale.

- solicitantul s-a abținut sau **nu a reușit să prevină sau să oprească** săvârșirea actului (actelor) și **să pedepsească** autorii:

solicitantul ar putea fi în continuare responsabil în mod individual în cazul în care acesta a încercat, dar nu a reușit să prevină sau să oprească săvârșirea actului (actelor) sau în cazul în care acesta nu a reușit să își pedepsească subordonatul (subordonații) în consecință.

Starea de spirit: intenție și cunoaștere (*mens rea*)

În această etapă, pe baza probelor disponibile, responsabilul de caz trebuie să analizeze dacă există – sau nu – motive întemeiate de a considera că solicitantul a **cunoscut** sau a **intenționat** să participe la actul (actele) de excludere.

Fără aceste elemente nu poate fi stabilită răspunderea individuală, iar clauzele de excludere nu ar fi aplicabile.

□ Cunoaștere [listă de verificare]

În general, atunci când se discută răspunderea individuală, „cunoașterea” este înțeleasă ca fiind conștientizarea faptului că există o circumstanță sau că o consecință va surveni în cursul normal al evenimentelor. Prin urmare, responsabilul de caz trebuie să demonstreze că există motive întemeiate pentru a considera că solicitantul a fost conștient de acest lucru.

În funcție de calificarea actului de excludere, cunoașterea ar putea avea un înțeles mai precis în împrejurări specifice (de exemplu, genocid, crime de război).

Diferitele forme de comportament care atrag răspunderea individuală ar putea necesita, de asemenea, demonstrarea elementelor specifice de cunoaștere (de exemplu, care induc răspunderea de comandă).

Responsabilul de caz poate demonstra cunoașterea și conștientizarea pe baza probelor disponibile, inclusiv a declarațiilor solicitantului. Cu toate acestea, trebuie să se acorde atenție atunci când cunoașterea este dedusă din probe circumstanțiale, cum ar fi informații despre contextul general în care a avut loc comportamentul, amploarea atrocităților comise, natura generală a acestora într-o regiune sau țară etc. Nu este obligatoriu ca informațiile privind țara de origine disponibile în cadrul examinării să fi fost cunoscute de către solicitant la momentul săvârșirii infracțiunii.

□ Intenție [listă de verificare]

Două aspecte referitoare la intenție trebuie avute în vedere:

- ▶ solicitantul a vrut (intenționat) să se angajeze în comportament?
- ▶ a vrut solicitantul (în mod intenționat) să provoace consecințele (sau a fost conștient de faptul că acestea vor surveni în cursul normal al evenimentelor)?

În unele cazuri, calificarea actelor de excludere necesită un element suplimentar de intenție (de exemplu, „intenția de genocid”, intenția specifică de persecuție ca o crimă împotriva umanității).

Unele moduri de participare la săvârșirea unei infracțiuni de către o altă persoană necesită intenție nu numai în ceea ce privește propriul comportament, ci și în ceea ce privește infracțiunea (care urmează să fie) comisă de respectiva persoană (de exemplu, planificarea, ordonarea sau instigarea la săvârșirea de infracțiuni de către altă persoană, asocierea infracțională comună).

Acte de excludere atribuite unui grup sau unui regim [\[listă de verificare\]](#)

Trebuie acordată atenție atunci când se evaluează excluderea în ceea ce privește solicitanții care au fost asociați cu un grup sau cu un regim implicat în acte de excludere.

Faptul că un solicitant a fost/este legat de un grup sau de un regim responsabil pentru un act(e) de excludere nu scutește responsabilul de caz de demonstrarea răspunderii individuale a solicitantului pentru acest(e) act(e).

Nu există răspundere individuală pe baza simplei asocieri cu un grup sau regim infracțional. În funcție de natura și de amploarea grupului sau regimului, de asocierea voluntară cu acesta, precum și de locul, rangul, poziția și influența solicitantului în cadrul grupului, pot exista suficiente probe atât pentru cerințele referitoare la „comportament” în temeiul modului aplicabil de răspundere individuală, cât și la „starea de spirit” a solicitantului care trebuie să fie dedusă. Cu toate acestea, este necesar ca responsabilul de caz să continue identificarea modului relevant de răspundere individuală și să examineze faptele în lumina criteriilor respective.

Următoarele elemente trebuie să fie luate în considerare în plus față de activitățile efective ale solicitantului:

□ **Forma de asociere a solicitantului cu grupul sau regimul** [\[listă de verificare\]](#)

În plus față de activitățile, rolul și responsabilitățile solicitantului, responsabilul de caz trebuie să examineze forma exactă de asociere pe care solicitantul o are sau a avut-o cu grupul sau regimul implicat în acte de excludere (de exemplu, prin apartenență formală sau asociere informală).

□ **Activitățile și natura grupului sau regimului** [\[listă de verificare\]](#)

Responsabilul de caz trebuie să aibă în vedere activitățile grupului și natura infracțională a acestuia (de exemplu, infracțiunile de excludere care i se pot atribui) în timpul perioadei în care solicitantul a fost sau este asociat cu grupul.

Faptul că grupul sau regimul a fost/este interzis de Uniunea Europeană și/sau de comunitatea internațională (rezoluțiile Consiliului de Securitate al ONU, verificarea de către Curtea Penală Internațională etc.) este un indiciu important care trebuie luat în considerare, dar nu este determinant ca atare.

Posibila fragmentare a grupului sau regimului în aripi politice, militante, de informații etc. trebuie să fie luată în considerare. Evaluarea trebuie să se axeze ulterior pe partea grupului sau regimului cu care solicitantul a fost asociat în mod direct.

De asemenea, analiza va lua în considerare cunoașterea de către solicitant a actelor de excludere săvârșite de grup sau regim.

□ **Libertatea de alegere la momentul asocierii cu grupul sau regimul** [\[listă de verificare\]](#)

Pentru a demonstra răspunderea individuală, responsabilul de caz trebuie să stabilească faptul că solicitantul, în mod voluntar:

- **s-a asociat** cu grupul sau regimul și/sau
- **a continuat să fie implicat în grup sau regim.** În acest sens, responsabilul de caz trebuie să ia în considerare perioada de timp în care solicitantul a fost asociat cu grupul sau regimul și ocaziile pe care le-a avut să se disocieze de acesta.

Considerații privind constrângerea ar putea fi aplicabile.

□ **Locul, rangul, poziția și influența solicitantului în cadrul grupului sau regimului** [\[listă de verificare\]](#)

Locul, rangul, poziția și influența solicitantului în cadrul grupului sau regimului contribuie la determinarea capacității solicitantului de a controla sau de a influența activitățile grupului sau regimului.

Motive care anulează răspunderea individuală [\[listă de verificare\]](#)

□ **Lipsa de capacitate psihologică pentru a înțelege și pentru a-și controla propriul comportament** [\[listă de verificare\]](#)

Anumite motive anulează elementul subiectiv necesar pentru răspunderea individuală („starea de spirit”).

Următoarele indicații conform cărora persoana nu avea capacitatea de a înțelege natura sau caracterul ilicit al comportamentului său sau nu avea capacitatea de a-l controla trebuie avute în vedere:

□ **Afecțiune sau deficiență mentală** [\[listă de verificare\]](#)

Afecțiunea sau deficiența mentală care distruge capacitatea unei persoane de a aprecia caracterul ilicit al comportamentului său sau capacitatea de a-l controla pentru a se conforma cerințelor legislației reprezintă o împrejurare care anulează răspunderea individuală.

□ **Intoxicația involuntară** [\[listă de verificare\]](#)

Acest lucru **nu** s-ar aplica drept motiv pentru a anula răspunderea individuală în cazul în care persoana s-a intoxicat în mod voluntar, în condițiile în care aceasta a știut sau a ignorat riscul ca, în urma intoxicării, să fie susceptibilă de a adopta un comportament care să constituie un act de excludere.

□ **Imaturitatea** [\[listă de verificare\]](#)

Excluderea nu este justificată în cazurile care implică un solicitant care, la momentul implicării sale în acte infracționale, nu a împlinit vârsta minimă pentru răspunderea penală. Deoarece nu există o vârstă minimă convenită la nivel internațional pentru a aplica excluderea, Comitetul pentru drepturile copilului a recomandat ca statele să stabilească un prag adecvat. Acesta nu trebuie fixat la un nivel de vârstă prea scăzut, luând în considerare circumstanțele maturității emoționale, mintale și intelectuale.

Acest motiv de anulare a răspunderii penale se poate aplica, de asemenea, în cazul în care un solicitant a împlinit vârsta minimă pentru răspunderea penală la momentul infracțiunilor, dar s-a stabilit că acesta nu a atins nivelul de maturitate intelectuală, fizică și/sau emoțională necesară pentru a înțelege natura caracterului ilicit al comportamentului său.

În cazul unui copil, analiza pentru excludere trebuie să țină cont de anumite considerații suplimentare, în special de cele cu privire la interesul superior al copilului, capacitatea mintală a copiilor și capacitatea acestora de a înțelege și de a-și da consimțământul pentru actele a căror îndeplinire le este solicitată sau ordonată. Responsabilul de caz trebuie să se asigure că s-au aplicat garanțiile procedurale necesare.

Cu toate acestea, copiii cu vârsta sub 18 ani pot fi trași la răspundere penal dacă acest lucru este în conformitate cu legislația națională. În acest sens, trebuie să se ia în considerare nivelul de maturitate, ținând cont de educație, conștientizare, vulnerabilitate etc.

Majoritatea statelor prevăd o vârstă (la momentul comportamentului) la care o persoană nu poate fi exclusă în niciun caz de la protecția internațională. Adesea, aceasta coincide cu vârsta minimă de la care persoana poate răspunde penal, în conformitate cu prevederile dreptului penal național.

Practica națională:

--

□ Eroarea de fapt și eroarea de drept [listă de verificare]

În conformitate cu standardele internaționale, eroarea de fapt și eroarea de drept, în anumite circumstanțe, poate anula răspunderea individuală prin anularea elementelor subiective necesare:

- **eroare de fapt:** o eroare de fapt reprezintă un motiv pentru anularea răspunderii doar în cazul în care aceasta anulează elementul subiectiv solicitat pentru infracțiune;
- **eroare de drept:** o eroare de drept, de exemplu pentru a determina dacă un anumit tip de comportament reprezintă o infracțiune, poate constitui un motiv de exonerare a răspunderii doar în cazul în care aceasta anulează elementul psihologic indus de această infracțiune sau în raport cu ordinele superiorilor, dacă sunt îndeplinite condițiile.

□ Mijloace de apărare [listă de verificare]

Dacă au fost stabilite motive întemeiate pentru a considera că solicitantul a săvârșit un act de excludere, responsabilul de caz trebuie să analizeze în continuare dacă se pot aplica alte circumstanțe care anulează răspunderea individuală.

Responsabilul de caz trebuie să analizeze măsura în care solicitantul, la săvârșirea actului (actelor) de excludere, a făcut acest lucru în una dintre împrejurările prevăzute mai jos:

Constrângere [listă de verificare]

*Următoarele condiții **cumulative** trebuie să fie îndeplinite:*

1. Comportamentul solicitantului a rezultat în urma unei amenințări (împotriva solicitantului sau a unui terț) cu moartea iminentă sau cu vătămarea corporală gravă continuă sau iminentă.
 2. Solicitantul a acționat în mod necesar și rezonabil pentru a evita această amenințare.
 3. Solicitantul nu a intenționat să cauzeze o vătămare mai mare decât cea care s-a intenționat să fie evitată.
-

Autoapărarea sau apărarea altor persoane (sau a bunurilor în cazul crimelor de război)

[listă de verificare]

*Următoarele condiții **cumulative** trebuie să fie îndeplinite:*

1. Utilizarea iminentă și ilegală a forței împotriva solicitantului sau a altei persoane (sau a unui bun).
2. Solicitantul a acționat în mod rezonabil pentru a se apăra sau pentru a apăra o altă persoană (sau un bun).
3. Comportamentul solicitantului a fost proporțional cu nivelul pericolului.

Apărarea bunurilor poate exclude răspunderea numai pentru crimele de război. Una dintre următoarele condiții trebuie să fie îndeplinită:

- a. bunul era esențial pentru supraviețuirea solicitantului sau pentru supraviețuirea altei persoane; sau
 - b. bunul era esențial pentru realizarea unei misiuni militare.
-

Ordinele superiorilor [\[listă de verificare\]](#)

Următoarele condiții **cumulative** trebuie să fie îndeplinite:

1. Comportamentul a fost adoptat la ordinul unui guvern sau al unui superior al solicitantului (militar sau civil).
2. Persoana avea obligația legală de a se supune ordinelor guvernului sau ale superiorului în cauză.
3. Persoana nu a cunoscut faptul că ordinul a fost ilegal. și
4. Ordinul nu a fost vădit ilegal (în temeiul standardelor internaționale, un ordin de a comite tortură, genocid sau alte crime împotriva umanității este considerat vădit ilegal).

Considerații suplimentare [\[listă de verificare\]](#)

Considerațiile de mai jos fac obiectul practicii naționale.

Atunci când există motive întemeiate pentru a considera că solicitantul suportă răspunderea individuală pentru actul (actele) de excludere, în funcție de practica națională, responsabilul de caz poate analiza în continuare dacă excluderea în respectivul caz corespunde **obiectivelor clauzelor de excludere**. Cu cât actul (actele) de excludere este (sunt) mai atroce, cu atât mai relevanți sunt următorii factori la momentul luării deciziei finale.

Executarea pedepsei pentru actul (de altfel) de excludere [\[listă de verificare\]](#)

În funcție de practica națională, responsabilul de caz poate analiza dacă solicitantul a suportat deja o pedeapsă suficientă pentru actul (actele) de excludere, luând în considerare:

- durata executării** în raport cu ceea ce se consideră o durată rezonabilă în temeiul standardelor UE;
- comportamentul persoanei** de la participarea acesteia la act(e), inclusiv în timpul petrecut în închisoare;
- dacă solicitantul **a avut remușcări, a oferit despăgubiri și/sau și-a asumat răspunderea** pentru act(e).

Timpul trecut de la comportamentul infracțional [\[listă de verificare\]](#)

Responsabilul de caz poate analiza termenul de prescripție pentru infracțiunea (infracțiunile) în cauză, și anume dacă infracțiunea (infracțiunile) nu mai este (sunt) urmărită (urmărite) penal sau pasibilă (pasibile) de urmărire penală.

Acest lucru poate fi relevant mai ales atunci când se analizează infracțiuni de o gravitate mai redusă, întrucât alte acte de excludere – din cauza gravității lor speciale – nu sunt acoperite de un termen de prescripție.

Amnistie sau grațiere [\[listă de verificare\]](#)

Responsabilul de caz poate lua în considerare, de asemenea, dacă actul (actele) săvârșite de către solicitant fac obiectul amnistiei sau al grațierii.

În acest caz, este necesar să se stabilească dacă:

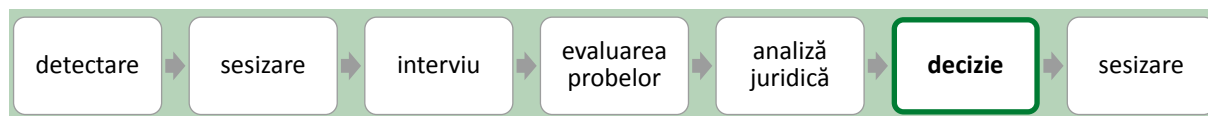
- amnistia sau grațierea a fost **expresia democratică a voinței** cetățenilor din țara respectivă; și
- persoana a fost trasă la **răspundere în alte modalități** (de exemplu, prin intermediul unei Comisii pentru Adevăr și Reconciliere).

Pot fi disponibile ghiduri naționale cu privire la posibilele considerente suplimentare.

Practica națională:

--

7. Elaborarea elementelor de decizie referitoare la excludere [listă de verificare]

Decizia trebuie să justifice în mod clar și obiectiv excluderea solicitantului de la statutul de refugiat și/sau de la protecția subsidiară.

□ Asigurarea unei bune definiții a diferitelor părți ale deciziei [listă de verificare]

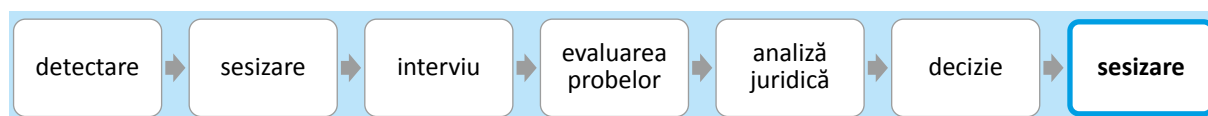
O decizie bine structurată contribuie la o mai mare claritate, transparență și obiectivitate a motivării și concluziilor. Separarea aspectelor de fapt și a chestiunilor de drept reprezintă un element important în demonstrarea faptului că s-a urmărit o abordare echitabilă și structurată în evaluarea cazului.

Structura sugerată în continuare reflectă îndrumările de mai sus și trebuie să fie interpretată în coroborare cu conținutul secțiunilor respective. Aceasta nu aduce atingere demonstrării în decizie a faptului că respectivele criterii pentru calificarea statutului de refugiat sau a protecției subsidiare sunt astfel îndeplinite:

Chestiuni de fapt	1. Baza cererii	<i>Prima parte a deciziei sintetizează în mod normal faptele materiale identificate. Elementele de probă disponibile trebuie să fie specificate, de asemenea. Această parte nu trebuie să includă nicio evaluare.</i>
	2. Evaluarea credibilității	<i>Partea evaluării credibilității (probelor) se axează pe faptele materiale identificate și pe respectivele elemente de probă și le evaluează în conformitate cu indicatorii de credibilitate. Pe baza acestei părți, trebuie să fie clar care fapte materiale au fost acceptate și care au fost respinse.</i>
Chestiuni de drept	3. Calificarea actului de excludere	<i>Faptele materiale acceptate reprezintă baza pentru calificarea posibilului act de excludere în conformitate cu elementele subliniate mai sus.</i>
	4. Răspunderea individuală: a. comportamentul solicitantului b. intenția și cunoașterea c. circumstanțe care anulează răspunderea individuală d. considerații suplimentare (după caz, în conformitate cu practica națională)	<i>O parte esențială a deciziei o constituie stabilirea răspunderii individuale. Aceasta trebuie să analizeze toate elementele: care a fost legătura dintre comportamentul solicitantului și actul (actele) de excludere, a fost elementul psihologic (intenție și cunoștințe) conform cu cele prevăzute în definiția actului (actelor) identificat(e) și modul relevant de răspundere individuală prezent, precum și dacă se pot aplica circumstanțe care exonerează răspunderea individuală? Se pot avea în vedere considerente suplimentare în conformitate cu practica națională.</i>
	5. Decizie	<i>În cazul în care a fost aplicată excluderea de la statutul de refugiat și/sau de la protecția subsidiară, statele membre pot decide totuși să acorde drept de ședere/protecție persoanelor excluse, din considerente umanitare sau de alt tip. În funcție de sistemul național, acest lucru poate face parte din decizia de excludere sau dintr-un act separat.</i>

8. Sesizare pentru investigare și/sau urmărire penală

[listă de verificare]

În funcție de constatările făcute într-un caz de posibilă excludere (fără a aduce atingere rezultatului efectiv al acestuia), poate fi necesar ca responsabilul de caz să aibă în vedere măsuri suplimentare. Aceste măsuri pot fi necesare în orice etapă a examinării cazului. În cazul în care constatările se referă la acte care pot fi investigate și urmărite penal în statul membru în cauză, sesizarea autorităților relevante trebuie să aibă loc cât mai curând posibil.

Chiar dacă persoana nu este exclusă, pot exista suficiente motive de a trimite cazul autorităților naționale responsabile de investigare și/sau urmărire penală.

În funcție de reglementările naționale, precum și de obligațiile în temeiul legislației internaționale, poate fi necesar ca informațiile obținute în contextul cazului să fie trimise autorităților relevante, cum ar fi parchetul, poliția și/sau serviciile de securitate.

În cadrul demersurilor respective, responsabilul de caz trebuie să țină cont de reglementările relevante în materie de **viață privată și confidențialitate**, precum și de orice alte dispoziții naționale.

Practica națională:

Ghid practic al EASO: Excluderea

LISTE DE VERIFICARE

- ▶ *Faceți click pe elementele din lista de verificare pentru îndrumări suplimentare*

1. Ce este excluderea?

Rețineți:

- Aplicarea clauzelor de excludere este obligatorie**
- Obiectivul excluderii este protejarea integrității instituției azilului**
 - împotriva utilizării abuzive de către persoanele care nu merită protecție internațională
 - împotriva sustragerii de la tragerea la răspundere pentru infracțiuni grave
- Motivele pentru excludere sunt:**
 - infracțiuni împotriva păcii, crime de război și crime împotriva umanității
 - crime grave de drept comun săvârșite în afara țării de refugiu, înaintea admisiei persoanei ca refugiat
 - acte care contravin principiilor și scopurilor Organizației Națiunilor Unite
 - infracțiuni grave (*numai pentru protecție subsidiară*)
 - reprezentarea unui pericol pentru societatea sau pentru siguranța statului membru în care se află solicitantul (*numai pentru protecție subsidiară*)
 - alte infracțiuni, în anumite circumstanțe (*numai pentru protecție subsidiară*)
- Sarcina probei cu privire la îndeplinirea criteriilor de excludere îi revine statului**

2. Detectarea posibilelor cazuri de excludere

- Utilizarea resurselor disponibile pentru detectare**
- Luarea în considerare a informațiilor disponibile**
 - consultarea dosarului cazului
 - consultarea informațiilor relevante privind țara de origine
- Este aplicabil vreunul dintre aceste profiluri?**
 - soldat
 - grup de rebeli
 - miliție
 - poliție (sau anumite ramuri ale poliției)
 - servicii de informații
 - membru al guvernului
 - funcționar public
 - membru al unei organizații
 - legătură cu respectivele categorii de mai sus
 - legătură cu un eveniment
 - fapte penale

Rețineți că relevanța depinde de țara de origine.

Rețineți că această listă este neexhaustivă.

3. Sesizare și garanții procedurale

- După caz, în conformitate cu practica națională, sesizați cazul de posibilă excludere**
- Asigurați punerea în aplicare a garanțiilor procedurale aplicabile**
 - numirea unui consilier juridic, după caz
 - informarea solicitantului (și/sau a consilierului juridic) cu privire la faptul că se ia în considerare excluderea
 - alte garanții procedurale specifice

4. Interviu cu accent pe excludere

Pregătirea

- Luarea în considerare a importanței pregătirii**
- Consultarea orientărilor naționale relevante și a jurisprudenței relevante**
- În măsura în care este posibil, identificarea faptelor esențiale referitoare la excludere**
- Pregătirea unui plan al cazului**
- Pregătirea psihologică**
- Efectuarea de aranjamente practice**
 - analiza oportunității implicării unui alt responsabil de caz
 - măsuri de securitate
 - alegerea interpretului
 - informarea interpretului
 - posibilitatea unui interviu suplimentar

Realizarea interviului

- Furnizarea de informații solicitantului în conformitate cu practica națională**
- Asigurarea unui comportament corespunzător al interpretului**
- Menținerea unei atitudini profesionale**
- Utilizarea tehnicilor adecvate de interviu**
 - adaptarea la persoană
 - investiția în construirea unei relații de încredere
 - aplicarea abordării „de tip pâlnie”
 - verificarea și confirmarea
- Concentrarea pe implicarea individuală a solicitantului: „eu” în loc de „noi”**
- Abordarea posibilelor probleme de credibilitate**

5. Evaluarea probelor

- Aplicarea standardului „motive întemeiate pentru a crede”**
- Examinarea tuturor circumstanțelor relevante, inclusiv în cazul în care sarcina probei este transferată solicitantului**
- Luarea în considerare a unor particularități**
 - probe că solicitantul a făcut obiectul unui proces penal în țara de origine
 - materiale confidențiale
 - surse deschise și platforme de comunicare socială
 - mărturii anonime

6. Analiza juridică

6.1. Calificarea actelor de excludere

- **Există motive întemeiate pentru a considera că solicitantul este posibil să fi fost asociat cu oricare dintre următoarele:**

a.	actul	contextul	actorul	obiectul	element psihologic specific ⁽¹⁾
Crimă împotriva păcii	Referitor la un război de agresiune: <ul style="list-style-type: none"> □ planificarea □ pregătirea □ inițierea □ declanșarea □ participarea la un plan sau o conspirație comună 	<ul style="list-style-type: none"> □ Conflict armat internațional (trebuie să fie implicat un stat sau o entitate similară statului) 	<ul style="list-style-type: none"> □ poziție înaltă de autoritate 	-	-
Crimă de război	<ul style="list-style-type: none"> □ încălcări grave ale dreptului internațional umanitar care implică răspunderea individuală direct în conformitate cu legislația internațională (printre altele, articolul 8 din Statutul de la Roma al CPI) 	<ul style="list-style-type: none"> □ existența unui conflict armat (internațional sau fără caracter internațional) □ legătura (nex) cu conflictul armat 	<ul style="list-style-type: none"> □ oricare (inclusiv civili) 	<ul style="list-style-type: none"> □ persoane/obiecte protejate □ oricare, în cazul în care se utilizează arme sau metode de luptă ilegale 	<i>cunoștințe despre:</i> <ul style="list-style-type: none"> □ existența unui conflict și □ statutul protejat al persoanei/obiectului atacat(e) □ elementul psihologic specific se aplică anumitor crime de război
Crimă împotriva umanității	<ul style="list-style-type: none"> □ crimă calificată (act fundamental inuman) – a se vedea articolele 6 și 7 din Statutul de la Roma al CPI 	<i>atac:</i> <ul style="list-style-type: none"> □ îndreptat împotriva unei populații civile □ generalizat sau sistematic 	<ul style="list-style-type: none"> □ oricare (inclusiv civili) 	<ul style="list-style-type: none"> □ populația civilă (inclusiv persoane care nu sunt civili în anumite circumstanțe) □ unele crime împotriva umanității necesită un obiect specific (de exemplu, genocidul) 	<ul style="list-style-type: none"> □ cunoștințe cu privire la atac □ unele crime împotriva umanității necesită o intenție specifică (de exemplu, persecuția și genocidul)

(¹) Pentru a califica anumite acte, ar putea fi necesar un element subiectiv specific în plus față de cerințele stării de spirit generale în ceea ce privește intenția (cu privire la comportamentul și/sau consecințele) și cunoașterea (în ceea ce privește comportamentul, consecințele și/sau circumstanțele relevante), astfel cum se solicită în temeiul definiției crimei (crimelor) în cauză.

- **Există motive întemeiate pentru a considera că solicitantul este posibil să fi fost asociat cu oricare dintre următoarele:**

b.	actul	contextul	actorul	obiectul	element psihologic specific ⁽¹⁾
Infrațiuni grave de drept comun (statut de refugiat)	<ul style="list-style-type: none"> □ infracțiune calificată – suficient de gravă □ de drept comun (test de preponderență) 	<i>Infrațiunea a fost săvârșită:</i> <ul style="list-style-type: none"> □ în afara țării de refugiere □ înaintea admisiei ca refugiat 	oricine	oricine (în funcție de definiția infracțiunii)	Pot fi aplicate cerințe specifice în funcție de infracțiune
Infrațiune gravă (protecție subsidiară)	<ul style="list-style-type: none"> □ infracțiune calificată – suficient de gravă 	-	oricine	oricine (în funcție de definiția infracțiunii)	-

- **Există motive întemeiate pentru a considera că solicitantul este posibil să fi fost asociat cu oricare dintre următoarele:**

C.	actul	contextul	actorul	obiectul	element psihologic specific ⁽¹⁾
Acte contrare scopurilor și principiilor ONU	<ul style="list-style-type: none"> □ încălcări grave și persistente ale drepturilor omului, precum și acte desemnate în mod specific de comunitatea internațională ca fiind contrare scopurilor și principiilor ONU 	<ul style="list-style-type: none"> □ dimensiunea internațională (capabilă să afecteze relațiile de pace și securitate internațională dintre state) 	<ul style="list-style-type: none"> □ oricine (deseri persoane cu o poziție înaltă de autoritate) 	<ul style="list-style-type: none"> □ în funcție de act, se pot aplica particularități 	<ul style="list-style-type: none"> □ în funcție de act, se pot aplica particularități

- **În ceea ce privește excluderea numai de la protecția subsidiară:**

Există motive întemeiate pentru a considera că o persoană reprezintă un pericol pentru societatea sau pentru siguranța statului?

□ **În ceea ce privește excluderea numai de la protecția subsidiară și după caz, în conformitate cu legislația națională:**

A săvârșit solicitantul una sau mai multe infracțiuni în afara domeniului de aplicare al altor dispoziții de excludere?

	actul	contextul	actorul	obiectul	element psihologic specific ⁽¹⁾
Alte infracțiuni, în anumite împrejurări	<ul style="list-style-type: none"> □ una sau mai multe infracțiuni în afara domeniului de aplicare al altor motive de excludere □ actul (actele) este (sunt) pasibil(e) cu pedeapsa cu închisoarea în cazul în care ar fi fost săvârșit(e) în statul membru 	<ul style="list-style-type: none"> □ săvârșite înaintea admisiiei în statul membru □ a părăsit țara de origine exclusiv în scopul sus-tragerii de la pedepsele rezultate în urma respectivelor infracțiuni 	<ul style="list-style-type: none"> □ oricine 	-	-

□ **În cazul examinării unui caz privind acte de natură teroristă, analizați care motiv de excludere este aplicabil pe baza elementelor de mai sus.**

6.2. Răspunderea individuală

- **Stabilirea legăturii dintre comportamentul solicitantului și actul de excludere, luând în considerare:**
 - **Săvârșirea directă:** a efectuat solicitantul în mod direct actul de excludere?
 - **Inducerea altor persoane:** a indus solicitantul altor persoane comiterea actului (actelor)?
 - **Complicitatea:** a fost solicitantul complice la săvârșirea actului (actelor) de către alte persoane?
 - **Asociere infracțională comună:** a participat solicitantul într-o asociere infracțională comună?
 - **Răspundere de comandă:** își asumă solicitantul răspunderea pentru actele subordonatului (subordonaților) săi?

- **Evaluarea stării de spirit a solicitantului la momentul comportamentului:**

- cunoaștere
- intenție

În cazul în care solicitantul este posibil să fi fost autorul

Intenție cu privire la:

- comportament și/sau
- consecințe
- *astfel cum este indicat în definiția aplicabilă a infracțiunii*

Cunoaștere cu privire la:

- comportament
- consecințe și/sau
- circumstanțe relevante
- *astfel cum este indicat în definiția aplicabilă a infracțiunii*

În cazul în care solicitantul este posibil să fi participat la săvârșirea infracțiunilor de către alte persoane

Intenție cu privire la:

- comportament și/sau
- consecințe
- *astfel cum este indicat în funcție de modul relevant de participare*

Cunoaștere cu privire la:

- comportament
- consecințe și/sau
- circumstanțe relevante
- *astfel cum este indicat în funcție de modul relevant de participare*

- **Atunci când actele de excludere sunt atribuite unui grup sau unui regim cu care solicitantul a fost asociat, se iau în considerare în special:**

- activitățile solicitantului
- forma de asociere a solicitantului cu grupul sau regimul
- activitățile și natura grupului sau regimului
- libertatea de alegere la momentul asocierii cu grupul sau regimul
- locul, rangul, poziția și influența solicitantului în cadrul grupului sau regimului

- **Evaluarea aplicabilității motivelor care anulează răspunderea individuală:**

- lipsa de capacitate psihologică pentru a înțelege și pentru a controla propriul comportament:
 - afecțiune sau deficiență mentală
 - intoxicație involuntară
 - imaturitate
- eroare de fapt sau eroare de drept
- mijloace de apărare
 - constrângere
 - autoapărarea sau apărarea altor persoane (sau a bunurilor în cazul crimelor de război)
 - ordinele superiorilor

- **În cazul în care sunt aplicabile în conformitate cu practica națională, luați în considerare următoarele considerații suplimentare:**

- executarea pedepsei pentru actul de (altfel de) excludere
- timpul trecut de la comportamentul infracțional
- amnistie sau grațiere

7. Elaborarea elementelor de decizie referitoare la excludere

□ Asigurarea unei bune definiții a diferitelor părți ale deciziei:

Chestiuni de fapt:

1. Baza cererii – inclusiv probele disponibile
2. Evaluarea credibilității – prezentând concluzii în mod clar cu privire la faptele materiale acceptate/respinse

Chestiuni de drept:

3. Calificarea actului de excludere
4. Răspunderea individuală
 a. **comportamentul solicitantului**, identificând în mod clar modul de răspundere individuală determinat ca fiind aplicabil
 b. **intenție și cunoaștere**, astfel cum se solicită în lumina criteriilor care reglementează modul de răspundere individuală determinat ca fiind aplicabil
 c. **circumstanțe care anulează răspunderea individuală**
 d. **considerații suplimentare** (după caz, în conformitate cu practica națională)
5. Decizie

8. Sesizare pentru investigare și/sau urmărire penală

- **Sesizarea cazului către autoritățile relevante în funcție de natura constatărilor**
Aveți în vedere considerentele în materie de viață privată și de confidențialitate.

Ghid practic al EASO: Excluderea

REFERINȚE

Această secțiune precizează legislația și jurisprudența relevantă care pot sprijini responsabilul de caz în examinarea unui posibil caz de excludere.

Directiva Calificare

Directiva 2011/95/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind standardele referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de protecție internațională, la un statut uniform pentru refugiați sau pentru persoanele eligibile pentru obținerea de protecție subsidiară și la conținutul protecției acordate:

Excluderea de la statutul de refugiat

Articolul 12 din Directiva Calificare

(1) Orice resortisant al unei țări terțe sau orice apatrid este **exclus de la recunoașterea statutului de refugiat** în cazul în care:

(a) intră în domeniul de aplicare al **articolului 1 secțiunea D din Convenția de la Geneva** [...]

(b) autoritățile competente ale țării în care și-a stabilit reședința consideră că are **drepturile și obligațiile aferente deținerii cetățeniei respectivei țări sau drepturi și obligații echivalente** acestora.

(2) Orice resortisant al unei țări terțe sau orice apatrid este **exclus de la recunoașterea statutului de refugiat** atunci când există **motive întemeiate pentru a crede că:**

(a) a comis o **crimă împotriva păcii, o crimă de război sau o crimă împotriva umanității** în sensul instrumentelor internaționale elaborate pentru a prevedea dispoziții privind astfel de infracțiuni;

(b) a comis o **infracțiune gravă de drept comun în afara țării de refugiere înainte de a fi admis ca refugiat** și anume înainte de data obținerii permisului de ședere eliberat pe baza statutului de refugiat; acțiunile deosebit de crude, chiar dacă sunt comise într-un scop pretins politic, pot primi calificativul de infracțiuni grave de drept comun;

(c) s-a făcut **vinovat de acte contrare scopurilor și principiilor Organizației Națiunilor Unite** prevăzute de preambul și la articolele 1 și 2 din Carta Organizației Națiunilor Unite.

(3) Alineatul (2) se aplică persoanelor care **instigă sau participă în orice fel** la infracțiunile sau actele prevăzute de respectivul alineat.

Excluderea de la protecția subsidiară

Articolul 17 din Directiva Calificare

(1) Un resortisant al unei țări terțe sau un apatrid este **exclus din categoria persoanelor eligibile pentru obținerea de protecție subsidiară** în cazul în care există **motive întemeiate pentru a crede că:**

(a) a comis o **crimă împotriva păcii, o crimă de război sau o crimă împotriva umanității** în sensul instrumentelor internaționale elaborate pentru a prevedea dispoziții privind astfel de infracțiuni;

(b) a comis o **infracțiune gravă de drept comun;**

(c) s-a făcut **vinovat de acte contrare scopurilor și principiilor Organizației Națiunilor Unite** prevăzute în preambul și la articolele 1 și 2 din Carta Organizației Națiunilor Unite;

(d) reprezintă un **pericol pentru societatea sau pentru siguranța** statului membru în care se află.

(2) Alineatul (1) se aplică persoanelor care **instigă sau participă în orice fel** la infracțiunile sau actele prevăzute de respectivul alineat.

(3) Statele membre **pot** exclude orice resortisant al unei țări terțe sau orice apatrid din categoria persoanelor eligibile pentru obținerea de protecție subsidiară în cazul în care, înainte de admiterea în statul membru în cauză, a comis **una sau mai multe infracțiuni care nu intră în domeniul de aplicare al alineatului (1) și care ar fi pasibile de pedeapsa cu închisoarea**, în cazul în care ar fi fost comise în respectivul stat membru, și în cazul în care **nu a părăsit țara de origine decât în scopul sustragerii de la pedepsele rezultate în urma respectivelor infracțiuni.**

Înapoi la [Îndrumări](#).

Abrevieri și linkuri utile

- **CEDO** – Curtea Europeană a Drepturilor Omului
 - [Despre CEDO](#)
 - [Jurisprudență](#)
- **CJUE** – Curtea de Justiție a Uniunii Europene
 - [Despre CJUE](#)
 - [Jurisprudență](#)
- **DC** – Directiva privind condițiile pentru protecția internațională (Directiva Calificare)
 - [Textul DC](#)
- **ICJ** – Curtea Internațională de Justiție
 - [Despre ICJ](#)
 - [Jurisprudență](#)
- **TPII** – Tribunalul Penal Internațional pentru Fosta Iugoslavie
 - [Despre TPII](#)
 - [Jurisprudență](#)
- **TPIR** – Tribunalul Penal Internațional pentru Rwanda
 - [Despre TPIR](#)
 - [Jurisprudență](#)
- **SCSL** – Curtea Specială pentru Sierra Leone
 - [Despre SCSL](#)
 - [Jurisprudență](#)
- **Statutul de la Roma al CPI** – Statutul de la Roma al Curții Penale Internaționale
 - [Textul Statutului de la Roma al CPI](#)

Această imagine de ansamblu asupra referințelor juridice și jurisprudenței nu este destinată a fi un instrument de referință exhaustiv. Obiectivul său constă doar în furnizarea unei direcții practice pentru responsabilul de caz prin trimiterea la cele mai relevante dispoziții și jurisprudență.

Referințele de mai jos sunt organizate în funcție de subiect.

Evaluarea probelor

Sarcina probei

Referințe juridice	Jurisprudență
Articolul 4 din Directiva Calificare Articolul 12 din Directiva Calificare Articolul 17 din Directiva Calificare	<ul style="list-style-type: none"> ■ CJUE, Hotărârea din 9 noiembrie 2010, cauzele conexe C-57/09 și C-101/09, B și D, EU:C:2010:661, punctul 95

Standardul de probațiune

Referințe juridice	Jurisprudență
Articolul 4 din Directiva Calificare Articolul 12 din Directiva Calificare Articolul 17 din Directiva Calificare	<ul style="list-style-type: none"> ■ CJUE, Hotărârea din 9 noiembrie 2010, cauzele conexe C-57/09 și C-101/09, B și D, EU:C:2010:661, punctul 87 ■ Supreme Court (Regatul Unit), JS împotriva Secretary of State for the Home Department, 17 martie 2010, punctul 39 ■ Supreme Court (Regatul Unit), Al-Sirri împotriva Secretary of State for the Home Department, 21 noiembrie 2012, punctele 69 -75 ■ Court of Appeal (England and Wales), AN (Afghanistan împotriva Secretary of State for the Home Department), [2015], EWCA ■ Supreme Court of Canada, Ezokola împotriva Canada (Minister of Citizenship and Immigration), 2013 SCC 40, [2013] 2 S.C.R. 678, Introducere ■ Supreme Court of Canada, Pushpanathan împotriva Canada (Minister of Citizenship and Immigration), [1998] 1 S.C.R. 982 ■ Administrative Appeals Tribunal (Australia), SRYYY împotriva Minister for Immigration and Multicultural Affairs, [2006] AATA 320, 5 aprilie 2006, punctele 52-62

Calificarea actelor de excludere

Crimă împotriva păcii

Referințe juridice	Jurisprudență
<p>Articolul 1 secțiunea F litera (a) din Convenția de la Geneva</p> <p>Articolul 12 alineatul (2) litera (a) din Directiva Calificare</p> <p>Articolul 17 alineatul (1) litera (a) din Directiva Calificare</p> <p>Articolul 8a din Statutul de la Roma al CPI</p> <p>Articolul 6 din Carta Tribunalului Militar Internațional din 1945 Carta de la Londra</p>	<ul style="list-style-type: none"> ■ Federal Court of Canada, Hinzman împotriva Canada (Minister of Citizenship and Immigration) (F.C.), 2006 FC 420; [2007] 1 F.C.R. 561, Canada: Federal Court, 31 martie 2006; punctele 141-142 și 155-160

Crimă de război

Referințe juridice	Jurisprudență
<p>Articolul 1 secțiunea F litera (a) din Convenția de la Geneva</p> <p>Articolul 12 alineatul (2) litera (a) din Directiva Calificare</p> <p>Articolul 17 alineatul (1) litera (a) din Directiva Calificare</p> <p>Articolul 8 din Statutul de la Roma al CPI</p> <p>Dispozițiile din „Încălcări grave” din Convențiile de la Geneva din 1949 și Protocolul adițional I</p> <p>Articolul 3 comun la Convențiile de la Geneva din 1949</p> <p>Articolele 4, 13, 16 din Protocolul adițional II</p>	<ul style="list-style-type: none"> ■ TPII, Cauza nr. IT-94-1, Procurorul împotriva Dusko Tadic, (Appeals Chamber), Decizie cu privire la apelul declarat de apărare cu privire la excepția preliminară de necompetență, 2 octombrie, 1995, punctele 128-134

Crimă împotriva umanității

Referințe juridice	Jurisprudență
<p>Articolul 1 secțiunea F litera (a) din Convenția de la Geneva</p> <p>Articolul 12 alineatul (2) litera (a) din Directiva Calificare</p> <p>Articolul 17 alineatul (1) litera (a) din Directiva Calificare</p> <p>Articolul 6 din Statutul de la Roma al CPI</p> <p>Articolul 7 din Statutul de la Roma al CPI</p> <p>Articolul 5 TPII</p> <p>Articolul 3 TPIR</p> <p>Convenția din 1948 pentru prevenirea și reprimarea crimei de genocid</p>	<ul style="list-style-type: none"> ■ ICJ, Aplicarea Convenției pentru prevenirea și reprimarea crimei de genocid (Bosnia și Herțegovina împotriva Serbiei și Muntenegrului), 26 februarie 2007, punctele 299, 319 ■ TPII, Cauza nr. IT-05-88-T, Popović și alții, (Camera de primă instanță), Hotărâre, 10 iunie 2010, punctele 809-832 ■ TPII, Cauza nr. IT-95-14-A, Procurorul împotriva Blaškić, (Camera de apel), Hotărâre, 29 iulie 2004, punctele 96-102 ■ TPIR, Cauza nr. ICTR-99-52-A, Procurorul împotriva Nahimana și alții (Camera de apel), Hotărâre, 28 noiembrie 2007, punctele 915-924 ■ TPIR, Cauza nr. ICTR-96-4-T, Procurorul împotriva Jean-Paul Akayesu (Camera de primă instanță 1), Hotărâre, 2 septembrie 1998, para. 500-509, 521, 579 ■ Court of Appeal (England and Wales), AA-R (Iran) împotriva Secretary of State for the Home Department, [2013] EWCA Civ 835 ■ Administrative Appeals Tribunal (Australia), SRYYY împotriva Minister for Immigration and Multicultural Affairs, [2006] AATA 320, 5 aprilie 2006

Infrațiune gravă (de drept comun)

Referințe juridice	Jurisprudență
<p>Articolul 1 secțiunea F litera (b) din Convenția de la Geneva</p> <p>Articolul 12 alineatul (2) litera (b) din Directiva Calificare</p> <p>Articolul 17 alineatul (1) litera (b) din Directiva Calificare</p>	<ul style="list-style-type: none"> ■ CJUE, Hotărârea din 24 iunie 2015, H. T. împotriva Land Baden-Württemberg, EU:C:2015:413 ■ Upper Tribunal (Regatul Unit) (Asylum and Immigration Chamber), AH [articolul 1 secțiunea F litera (b)], [2013] UKUT 00382 ■ House of Lords Judicial Committee (Regatul Unit), T împotriva Secretary of State for the Home Department, [1996] 2 All ER 865, 22 mai 1996 ■ Supreme Court of Canada, Febles împotriva Minister of Citizenship and Immigration, 2014, SCC 68 ■ Court of Appeal (Noua Zeelandă), S împotriva Refugee Status Appeals Authority, CA262/97, 2 aprilie 1998

Acte contrare scopurilor și principiilor ONU

Referințe juridice	Jurisprudență
<p>Articolul 1 secțiunea F litera (c) din Convenția de la Geneva</p> <p>Articolul 12 alineatul (2) litera (c) din Directiva Calificare</p> <p>Articolul 17 alineatul (1) litera (c) din Directiva Calificare</p> <p>Carta ONU</p>	<ul style="list-style-type: none"> ■ CJUE, Hotărârea din 9 noiembrie 2010, cauzele conexe C-57/09 și C-101/09, B și D, EU:C:2010:661, punctele 79-99 ■ Supreme Court (Regatul Unit), Al-Sirri împotriva Secretary of State for the Home Department, 21 noiembrie 2012 ■ National Court of Asylum Law (Franța), SR, nr. 611731, 27 iunie 2008 ■ National Court of Asylum Law (Franța), Mr S, nr. 11016153, 15 iulie 2014

Pericol pentru societatea sau pentru siguranța statului membru

Referințe juridice	Jurisprudență
<p>Articolul 17 alineatul (1) litera (d) din Directiva Calificare</p>	<ul style="list-style-type: none"> ■ National Court of Asylum Law (Franța), Hotărârea din 29 iunie 2012, Mr A., nr. 10014511 ■ National Court of Asylum Law (Franța), Hotărârea din 20 septembrie 2012, Mr M., nr. 10018884 ■ National Court of Asylum Law (Franța), Hotărârea din 21 aprilie 2011, Mr R., nr. 10014066 ■ National Court of Asylum Law (Franța), Hotărârea din 15 februarie 2013, Mr B., nr. 10005048 ■ Commission for Refugee Matters (Franța), Decizia din 1 februarie 2006, Ms O., nr. 533907

Acte de natură teroristă

Referințe juridice	Jurisprudență
<p>Articolul 51 alineatul (2) din Protocolul adițional I</p> <p>Articolul 4 alineatul (2) litera (d) și articolul 13 alineatul (2) din Protocolul adițional II</p> <p>Decizia-cadru 2002/475/JAI a Consiliului privind combaterea terorismului</p> <p>Decizia-cadru 2008/919/JAI a Consiliului din 28 noiembrie 2008 de modificare a Deciziei-cadru 2002/475/JAI privind combaterea terorismului</p> <p>Convenții și protocoale internaționale în materie de terorism (Click aici)</p> <p>Consiliul de Securitate al ONU, Rezoluția 1373 a Consiliului de Securitate (2001) [referitoare la amenințările la adresa păcii internaționale și securității reprezentate de actele teroriste], 28 septembrie 2001, S/RES/1373 (2001)</p> <p>Consiliul de Securitate al ONU, Rezoluția 1566 a Consiliului de Securitate (2004) referitoare la amenințările la adresa păcii internaționale și securității reprezentate de terorism, 8 octombrie 2004, S/RES/1566 (2004)</p>	<ul style="list-style-type: none"> ■ CJUE, Hotărârea din 9 noiembrie 2010, cauzele conexate C-57/09 și C-101/09, B și D, EU:C:2010:661 ■ CJUE, Hotărârea din 29 iunie 2010, Generalbundesanwalt beim Bundesgerichtshof împotriva E și F, Cauza C-550/09, punctele 61-62 ■ National Court of Asylum Law (Franța), Mr S., nr. 11016153, 15 iulie 2014 ■ National Court of Asylum Law (Franța), SR, nr. 611731, 27 iunie 2008

Răspunderea individuală

Aspecte generale

Referințe juridice	Jurisprudență
<p>Articolul 12 din Directiva Calificare</p> <p>Articolul 17 din Directiva Calificare</p> <p>Articolele 25, 28, 30-33 din Statutul de la Roma al CPI</p>	<ul style="list-style-type: none"> ■ CJUE, Hotărârea din 9 noiembrie 2010, cauzele conexe C-57/09 și C-101/09, B și D, EU:C:2010:661 ■ Supreme Court (Regatul Unit), JS împotriva Secretary of State for the Home Department, punctul 55; ■ Supreme Court of Canada, Ezokola împotriva Canadei (Citizenship and Immigration), 201, Introducere

Moduri de răspundere individuală

Săvârșirea unui act de excludere

Referințe juridice	Jurisprudență
<p>Articolul 12 alineatul (3) din Directiva Calificare</p> <p>Articolul 17 alineatul (2) din Directiva Calificare</p> <p>Articolul 25 alineatul (3) litera (a) din Statutul de la Roma al CPI</p> <p>Articolul 30 din Statutul de la Roma al CPI</p>	<ul style="list-style-type: none"> ■ TPII, Cauza nr. IT-98-30/1-T, Hotărâre de primă instanță, 2001, Procurorul împotriva Miroslav Kvocka și alții, punctul 243 ■ TPII, Cauza nr. IT-98-30/1-T, Hotărâre de primă instanță, 2001, Procurorul împotriva Miroslav Kvocka și alții, punctul 251 ■ TPII, Cauza nr. IT-94-1, Procurorul împotriva Dusko Tadic, (Appeals Chamber), Decizie cu privire la apelul declarat de apărare cu privire la excepția preliminară de necompetență, 2 octombrie, 1995, punctul 188

Inducerea săvârșirii de către alte persoane

Referințe juridice	Jurisprudență
<p>Articolul 12 alineatul (3) din Directiva Calificare</p> <p>Articolul 17 alineatul (2) din Directiva Calificare</p> <p>Articolul 25 alineatul (3) litera (b) din Statutul de la Roma al CPI</p> <p>Articolul 25 alineatul (3) litera (e) din Statutul de la Roma al CPI</p> <p>Articolul 30 din Statutul de la Roma al CPI</p>	<ul style="list-style-type: none"> ■ TPII, cauza nr. IT-04-82-A, Procurorul împotriva Boskoski și Tarculovski (Camera de Apel), 19 mai 2010, punctul 125 ■ TPII, Cauza nr. IT-95-14/2-A, Procurorul împotriva Dario Kordic, Mario Cerkez (Camera de Apel), 17 decembrie 2004, punctul 27 ■ TPII, Cauza nr. IT-98-30/1-T, Hotărâre de primă instanță, 2001, Procurorul împotriva Miroslav Kvocka și alții, punctul 252 ■ TPIR, Cauza nr. ICTR-99-52-A, Procurorul împotriva Nahimana și alții (Camera de Apel), 28 noiembrie 2007, punctele 440, 479, 482 ■ TPIR, Cauza nr. ICTR-99-54A-A, Jean de Dieu Kamuhanda împotriva Procurorului (Camera de Apel), 19 septembrie 2005, punctul 593 ■ SCSL, Cauza nr. SCSL-2004-16-A, Procurorul Tribunalului Special împotriva Alex Tamba Brima, Brima Bazzy Kamara, Santigie Borbor Kanu (AFRC acuzat) (Camera de Apel), 22 februarie 2008, punctul 301

Complicitate

Referințe juridice	Jurisprudență
<p>Articolul 12 alineatul (3) din Directiva Calificare</p> <p>Articolul 17 alineatul (2) din Directiva Calificare</p> <p>Articolul 25 alineatul (3) litera (c) din Statutul de la Roma al CPI</p> <p>Articolul 30 din Statutul de la Roma al CPI</p>	<ul style="list-style-type: none"> ■ TPII, Cauza nr. IT-95-13/1, Procurorul împotriva Mrksic și alții (Hotărâre de Apel), 5 mai 2009, punctele 49, 145-159 ■ TPII, Cauza nr. IT-98-32-A, Hotărâre de Apel, Procurorul împotriva Mitar Vasiljevic, 25 februarie 2004, punctul 102 ■ TPII, Cauza nr. IT-98-30/1-T, Hotărâre de primă instanță, 2001, Procurorul împotriva Miroslav Kvocka și alții, punctele 253–256 ■ TPII, Cauza nr. IT-94-1A, Procurorul împotriva Dusko Tadic (Camera de Apel), 15 iulie 1999, punctul 229 ■ TPIR, Cauza nr. ICTR-2001-70-A, Rukundo împotriva Procurorului (Hotărâre de Apel), 20 octombrie 2010, punctul 52 ■ TPIR, Cauza nr. ICTR-05-88-A, Kalimanzira împotriva Procurorului (Hotărâre de Apel), Hotărâre, 20 octombrie 2010, punctul 220 ■ TPIR, Cauza nr. ICTR-99-52-A, Procurorul împotriva Nahimana și alții (Camera de Apel), 28 noiembrie 2007, punctul 482 ■ TPIR, Cauza nr. ICTR-96-4-T, Procurorul împotriva Jean-Paul Akayesu (Camera de primă instanță 1), 2 septembrie 1998, punctele 484, 545 ■ SCSL, Cauza nr. SCSL-04-14-A, Procurorul împotriva Moinina Fofana, Allieu Kondewa (CDF acuzat) (Hotărâre de Apel), 28 mai 2008, punctul 72 ■ Upper Tribunal (Regatul Unit), MT [articolul 1 secțiunea F litera (a) – complicitate] Zimbabwe împotriva Secretary of State for the Home Department,[2012] UKUT 00015(IAC)

Asociație infracțională comună

Referințe juridice	Jurisprudență
<p>Articolul 12 alineatul (3) din Directiva Calificare</p> <p>Articolul 17 alineatul (2) din Directiva Calificare</p> <p>Articolul 25 alineatul (3) litera (d) din Statutul de la Roma al CPI</p>	<ul style="list-style-type: none"> ■ TPII, Cauza nr. IT-99-36, Procurorul împotriva Radoslav Brđjanin, Hotărâre de Apel, 3 aprilie 2007, ■ TPII, Cauza nr. IT-98-30/1-T, Hotărâre de primă instanță, 2001, Procurorul împotriva Miroslav Kvocka și alții, punctele 265-312 ■ TPII, Cauza nr. IT-94-1-A, Procurorul împotriva Dusko Tadic, Hotărâre de Apel, 15 iulie 1999, punctele 190-191, 195-196, 202-204, 220, 227 ■ Upper Tribunal (Regatul Unit), MT [articolul 1 secțiunea F litera (a) – complicitate] Zimbabwe împotriva Secretary of State for the Home Department,[2012] UKUT 00015(IAC)

Răspundere de comandă

Referințe juridice	Jurisprudență
<p>Articolul 12 alineatul (3) din Directiva Calificare</p> <p>Articolul 17 alineatul (2) din Directiva Calificare</p> <p>Articolul 28 din Statutul de la Roma al CPI</p>	<ul style="list-style-type: none"> ■ TPII, Cauza nr. IT-03-68-A, Procurorul împotriva Naser Oric (Hotărâre de Apel), 3 iulie 2008, punctele 18, 20, 177 ■ TPII, IT-98-30/1-T, Hotărâre în primă instanță, 2001, Procurorul împotriva Miroslav Kvočka și alții, punctele 313-314 ■ TPII, IT-95-14-T, Hotărâre în primă instanță, Procurorul împotriva Tihomir Blaškić, 3 martie 2000, punctele 41-42, 67 ■ TPIR, Cauza nr. ICTR-97-20-T, Procurorul împotriva Laurent Semanza, (Camera de primă instanță III a TPIR), 15 mai 2003, punctele 401 și 402

Starea de spirit (motivație și cunoaștere)

Referințe juridice	Jurisprudență
<p>Articolul 30 din Statutul de la Roma al CPI</p> <p>Articolul 32 din Statutul de la Roma al CPI</p>	<ul style="list-style-type: none"> ■ TPII, Cauza nr. IT-02-60-A, Hotărâre de Apel, Procurorul împotriva Vidoje Blagojevic și Dragan Jokic, 9 mai 2007, punctul 127 ■ TPII, Cauza nr. IT-98-32-T, Hotărâre de primă instanță, Procurorul împotriva Mitar Vasiljevic, noiembrie 29, 2002, punctul 71 ■ TPII, Cauza nr. IT-98-30/1-T, Hotărâre în primă instanță, 2001, Procurorul împotriva Miroslav Kvočka și alții, punctul 255 ■ TPII, Cauza nr. IT-95-14-T, Hotărâre în primă instanță, Procurorul împotriva Tihomir Blaškić, 3 martie 2000, punctul 286 ■ TPII, Cauza nr. IT-95-17/1, Hotărâre în primă instanță, Procurorul împotriva Anto Furundzija, 10 decembrie 1998, punctul 246 ■ TPIR, Cauza nr. ICTR-96-4-T, Procurorul împotriva Jean-Paul Akayesu (Camera de primă instanță 1), 2 septembrie 1998, punctul 523

Acte de excludere atribuite unui grup sau regim

Referințe juridice	Jurisprudență
<p>Articolul 12 din Directiva Calificare</p> <p>Articolul 17 din Directiva Calificare</p>	<ul style="list-style-type: none"> ■ CJUE, Hotărârea din 9 noiembrie 2010, cauzele conexe C-57/09 și C-101/09, B și D, EU:C:2010:661, punctele 88-98 ■ TPII, IT-97-24-T Procurorul împotriva Milomir Stakic (Hotărâre de primă instanță), 31 iulie 2003, punctul 433

Motive care anulează răspunderea individuală**Capacitatea mintală pentru a înțelege și pentru a-și controla propriul comportament**

Referințe juridice	Jurisprudență
<p>Articolul 31 literele (a) și (b) din Statutul de la Roma al CPI</p> <p>Articolul 40 alineatul (3) din Convenția cu privire la drepturile copilului</p>	<ul style="list-style-type: none"> ■ TPIR, Cauza nr. ICTR-96-4-T, Procurorul împotriva Jean-Paul Akayesu (Camera de primă instanță 1), 2 septembrie 1998, punctul 523

Constrângere

Referințe juridice	Jurisprudență
<p>Articolul 31 litera (d) din Statutul de la Roma al CPI</p> <p>Articolul 33 din Statutul de la Roma al CPI</p>	<ul style="list-style-type: none"> ■ TPII, Cauza nr. IT-96-22-A, Hotărâre de Apel, Procurorul împotriva Dragan Erdemovic, Recurs, 7 octombrie 1997, punctul 19 ■ Upper Tribunal (Regatul Unit), AB [articolul 1 secțiunea F litera (a) – apărare – constrângere] Iran [2016] UKUT 00376 (IAC)

Autoapărarea și apărarea altor persoane

Referințe juridice	Jurisprudență
<p>Articolul 31 alineatul (1) litera (c) din Statutul de la Roma al CPI</p>	<ul style="list-style-type: none"> ■ Administrative Appeals Tribunal (Australia), Hotărâre din 16 iunie 2010, Re YYMT și FRFJ (2010), 115 ALD 590

Ordine superioare

Referințe juridice	Jurisprudență
<p>Articolul 33 din Statutul de la Roma al CPI</p>	<ul style="list-style-type: none"> ■ TPII, Cauza nr. IT-96-22-A, Hotărâre de Apel, Procurorul împotriva Dragan Erdemovic, Recurs, 7 octombrie 1997

Considerații suplimentare

Referințe juridice	Jurisprudență
<p>Articolul 29 din Statutul de la Roma al CPI</p>	<ul style="list-style-type: none"> ■ CJUE, Hotărârea din 9 noiembrie 2010, cauzele conexe C-57/09 și C-101/09, B și D, EU:C:2010:661, punctele 103-105 ■ Upper Tribunal (Regatul Unit) (Asylum and Immigration Chamber), AH [articolul 1 secțiunea F litera (b)], [2013] UKUT 00382

Alte surse

Analiza juridică a EASO „Excluderea”: Articolele 12 și 17 din Directiva privind condițiile pentru protecția internațională (2011/95/UE) face parte din Seria EASO de dezvoltare profesională pentru membrii instanțelor și ai tribunalelor și furnizează o imagine cuprinzătoare a clauzelor de excludere dintr-o perspectivă judiciară.

Site-ul [Curtii Penale Internaționale](#) conține o bază de date vastă cu privire la instrumentele internaționale și la jurisprudența internațională și națională privind infracțiunile internaționale. Un instrument util pentru responsabili de caz care se ocupă de elementele infracțiunilor îl constituie [instrumentele juridice ale CPI](#).

Materiale relevante din partea Întăului Comisariat al Organizației Națiunilor Unite pentru Refugiați (UNHCR):

- [Handbook and Guidelines on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees](#) (Manualul privind procedurile și criteriile pentru determinarea statutului de refugiat în temeiul Convenției din 1951 și al Protocolului din 1967 privind statutul refugiaților) (capitolul IV)
- [Background Note on the Application of the Exclusion Clauses: Article 1F of the 1951 Convention relating to the Status of Refugees](#) (Nota de informare privind aplicarea clauzelor de excludere: articolul 1 secțiunea F din Convenția din 1951 privind statutul refugiaților)
- [Guidelines on international protection: Application of the Exclusion Clauses: Article 1F of the 1951 Convention relating to the Status of Refugees](#) (Îndrumări privind protecția internațională: aplicarea clauzelor de excludere: articolul 1 secțiunea F din Convenția din 1951 privind statutul refugiaților)
- [Guidelines on International Protection: Child Asylum Claims under Articles 1\(A\)2 and 1\(F\) of the 1951 Convention and/or 1967 Protocol relating to the Status of Refugees](#) [Orientări privind protecția internațională: Cereri de azil pentru copii în temeiul articolului 1 secțiunea A alineatul (2) și articolului 1 secțiunea F din Convenția din 1951 și/sau Protocolul din 1967 privind statutul refugiaților]

În ceea ce privește aspectele legate de dreptul internațional umanitar și de legile și conduitele aplicabile în conflicte internaționale și cele care nu prezintă un caracter internațional, site-ul [Comitetului Internațional al Crucii Roșii \(ICRC\)](#) poate fi o sursă relevantă.

CUM VĂ PUTEȚI PROCURA PUBLICAȚIILE UNIUNII EUROPENE?

Publicații gratuite:

- un singur exemplar:
pe site-ul EU Bookshop (<http://bookshop.europa.eu>);
- mai multe exemplare/postere/hărți:
de la reprezentanțele Uniunii Europene (http://ec.europa.eu/represent_ro.htm);
de la delegațiile din țările care nu sunt membre ale UE
(http://eeas.europa.eu/delegations/index_ro.htm);
sau contactând rețeaua Europe Direct (http://europa.eu/europedirect/index_ro.htm) la
numărul 00 800 6 7 8 9 10 11 (gratuit în toată UE) (*).

(*). Informațiile primite sunt gratuite, la fel ca și cea mai mare parte a apelurilor telefonice (unii operatori și unele cabine telefonice și hoteluri taxează totuși aceste apeluri).

Publicații contra cost:

- pe site-ul EU Bookshop (<http://bookshop.europa.eu>).

Oficiul pentru Publicații